XXVIII. ÉVFOLYAM, 45. SZÁM

Ára: 1,80 Ft

1972. NOVEMBER 9.

Ludas Matyi

Mészáros András rajza

IFJÚSÁGVÉDELEM

KEDVES LUDAS!

FÜSTSZŰRŐVEL

Én ugyan dohányos ember vagyok, de külön szeretem a cigarettát és külön a tepertőt.

Október 10-én, délelőtt, a Mező Imre úti 8118-as számú hús-hentesáru üzletben, 15 deka tepertőt vásároltam. Ahogy hazaértem, mindjárt neki is ültem. Néhány falat elfogyasztása után valósággal megdermedtem, mert émelyítő bagóízt éreztem a számban. A falatot — már elnézést — rögtön kiköptem és legnagyobb meglepetésemre egy használt cigarettafiltert találtam a tepertő között. Minthogy én füstszűrős cigarettát sosem szívok, mégkevésbé sütök filtert a készen vásárolt tepertő közé, arra kellett gondolnom, hogy a füstszűrő a tepertőt készítő vállalat dolgozójának ajkáról került az áruba.

Ezek után elképzelem az illető üzem tisztaságát és a hátamon végigfut a hideg.

Horváth József
Bp. VIII., Dobozi utca 29.

Megjegyzésünk:

Véleményünk szerint újfajta árucikk bevezetéséről van szó. A füstszűrős tepertőről, amely még a nikotexesnél is kevésbé ártalmas az egészségre. De akkor ezt természetesen a csomagoláson is jelezni kellene: King Size Filter.

SAKK A CSEKKNEK

Október 16-án a telefonszámlát és még néhány csekket akartam befizetni a Bosnyák téri szép, új és nagy forgalmú postahivatalban. Délután háromnegyed ötkor.

Nem kis meglepetésemre közölték, hogy pénzt csak reggel 9-től délután 4-ig lehet befizetni.

Minthogy a munkaidőm fél nyolctól négyig tart, s a munkahelyem közelében nincs postahivatal, most kénytelen leszek minden hónapban egyszer másfél órával előbb eljönni a munkából, vagy szabadságot kérni a csekkbefizetés napjára.

Megértem, ha kisebb, egyszemélyes postákon csak délután 4-ig tart a munkaidő. De ez a szép, nagy és új postahivatal este 7-ig tart nyitva, hát egyszerűen nem tudom megérteni, miért nem hajlandók 4 után elfogadni a pénzemet.

Kemény Józsefné
Bp. XIV., Ormánság u. 4/b

Megjegyzésünk:

Istenkém, nem anyagiasak!

UTAZGATUNK? UTAZGATUNK?

Édesanyám október 16-án telefonált Szófiából, hogy másnap érkezik, az esti géppel. 17-én este kimentünk a repülőtérre, ahol közölték velünk, hogy a gépre ne számítsunk, mert a járat — és ezt menetrenddel bizonyították — csak október 15-ig közlekedik.

A gép ezek után néhány perces késéssel megérkezett. Mivel a járat (az információ szerint ugyan csak október 15-ig) Varsóig közlekedik, a lengyelországi utasokat már előbb vámvizsgálatra szólították, majd annak rendje és módja szerint elindultak a gép felé. Mindez a legnagyobb zavarokra vezethetett volna. Szegény édesanyám nem tudta, hogy nemlétező géppel érkezett s szegény varsói utasok nem vették észre, hogy nemlétező gépre szálltak.

Csillery István
Budapest

Feleségemmel és édesapámmal szeptember 24-én egy hétre Lengyelországba utaztunk. Szabadságunk leteltével Krakkóból indultunk volna hazafelé. A vonatjegyet oda-vissza már itthon megváltottuk az IBUSZ-nál, ahol közölték velünk, hogy október 1-én, visszatérésünk napján 9 óra 25 perckor kitűnő csatlakozás van Krakkóból Katowicebe, ahonnét átszállással 11 óra 20-kor indulhatunk tovább Budapestre és 23.00 órakor már be is futhatunk a Keleti pályaudvarra. Október 1-én reggel kimentünk a krakkói pályaudvarra, ahol közölték velünk, hogy a vonat már elment. 8 óra 10-kor. Merthogy a 9.25-ös járat csak a nyári menetrendben szerepelt. Ezek után nem volt más választásunk, taxival kellett Krakkóból Katowicebe rohanunk, hogy utolérjük a vonatot és hétfőn reggel munkába állhassunk. Négyszáz zlotynkba került az IBUSZ kis tréfája. S ha nincsen velünk lengyel barátunk, aki ezt az összeget kölcsönadja, talán még most is ott szomorkodunk a krakkói pályaudvaron.

Befejezésül egyetlen kérdés: az IBUSZ-nak mindegy, hogy az ügyfelei milyen véleménnyel vannak róla?

Hagymási Miklós
Bp. IX., Üllői út 161.

Megjegyzésünk:

Dehogy mindegy. Ők is szomjúhozzák az elismerést. Sikerélmény nélkül nem élet az élet!

KÖRBE-KÖRBE KARIKÁBA

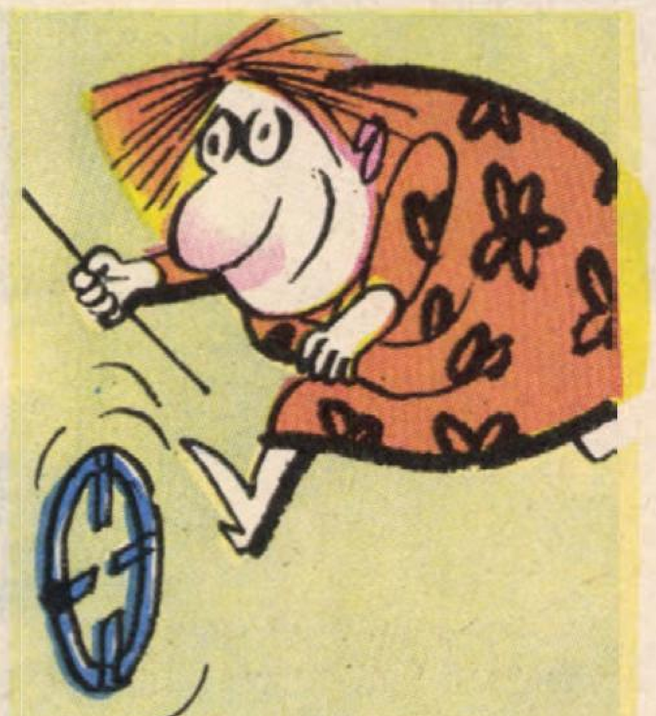
Másfél éve vásároltam egy CZ Sport típusú motorkerékpárt, de sajnos nincs vele szerencsém, mert már fél éve áll a sutban, gyűrűhiány miatt. Gyűrűket már a környék valamennyi boltjában, sőt, pécsi, budapesti, szegedi szaküzletekben is kerestem, hiába. Nem én vagyok az egyetlen, akinek ez a problémája. Csak nálunk, Dávodon, három motor áll szintén CZ-gyűrűk hiányában. Félreértés elkerülése végett: 58-as átmérőjű dugattyúgyűrűről van szó. Kérem a Ludast, segítsen, mert még szeretném használni a motoromat.

Gogolák Zoltán,
Dávod

Nagyon aktuális témát vetettek fel Nagy Jánosné „Karikacsapás" c. levelének ismertetésével. Ez a karika-ügy az én számomra is fájdalmas. 1968-ban költöztünk jelenlegi lakásunkba, kaptam hozzá egy T. 3-as gáztűzhelyet is. Az egyik nagykarika azonban a költözéskor eltörött és négy éve hiába próbálom pótolni. Tudom, veszélyes dolog törött karikával használni a tűzhelyet, de mit tegyek, ha az egész országban sehol nem kapni ezt a valóban filléres alkatrészt? Cseréljem ki az egész tűzhelyet? Ez nagyon egyszerű megoldás lenne. És még annál is drágább.

Sőregi Jánosné
Kaposvár
Petőfi u. 66.

Hetek óta keresek a gázrezsómra karikát, sajnos eredménytelenül. A Rákóczi úti Gázművektől azt a tanácsot kaptam, hogy keressem fel a vas- és edényboltokat, hátha véletlenül valamelyikben sikerül karikához jutnom.

Hát nem sikerült! Teakonyhámban két gázégős rezsó van. Az egyik égőt karika hiányában régóta nem tudom használni és a másik karika napjai is megszámláltattak. Ha az is eltörik — vége a főzésnek.

Persze a nyerskosztra áttérni — az is egy megoldás.

Illos Endréné
Budapest XIV.,
Semsey Andor u. 13.

Megjegyzésünk:

Teljesen világos, hogy itt egy új népi játék van kialakulóban, amely idővel esetleg a tömegsportjelleget is elérheti. A játékos addig jár a gyűrűért körbe-körbe, míg végül tényleg szerez két karikát. A szeme alá.

A CÍMZETT VÁLASZOL

Adorján Árpádnak, Budapest XIII., Röppentyű u. 24. A Ludas Matyiban megjelent levelére válaszolva értesítem, hogy a mai napon feladtunk az Ön címére 58.60 Ft-ot, selejtes karkaszának ellenértékeként. Szíves elnézését kérem a késedelemért, amely adminisztrációs mulasztás miatt következett be. Az illetékes reklamációs ügyintézőt felelősségre vontuk.

Dr. Bodzay János főmérnök
Országos Gumiipari Vállalat

A Ludas október 19-i számában megjelent cikkükért hálás köszönetet mondunk. Nem tudjuk, Önök értesítették-e az illetékeseket, de nagy meglepetésünkre és még nagyobb örömünkre a készüléket a Gázszerelő Vállalat szakemberei október 13-án üzembe helyezték. A készülék kitűnően működik s kétévi várakozás után, végre használhatjuk.

Kaszás Józsefné
Csokonyavisonta I., Fő u. 5.

CSOMAGŐRZÉS, BOSSZÚSÁGGAL

Október 2-án Dégre utaztam. Sárbogárdon 1 óra 35 percet kellett várnom a csatlakozásra. A vasúti megőrzőbe beadtam a csomagomat, mondván, hogy én egy óra múlva visszajövök érte. Azt is megkérdeztem: lesz-e valaki a megőrzőben akkor? Igen, itt mindig van valaki — mondták biztatóan —, ha esetleg nincs, tessék beszólni a pénztárba.

Amikor visszamentem, sem a pénztárban, sem a megőrzőben nem volt senki. Vártam, hátha előjön valaki valahonnan, de nem jött. Végül bekopogtam az egyik irodába, ott egy vasutas készségesen a segítségemre sietett, de mire sikerült a csomagkiadót előkeríteni, addig a csatlakozó autóbuszom elment. A következőre 3 és fél órát vártam.

Nem lehetne elkerülni az ilyen kellemetlenségeket?

Juhász Imréné
Budapest

UGRÓKÖTÉL

Nylon tasakban nylon ruhaszárító kötél. *Benne az árcédula:* 20 m, ára 20 Ft. Mire viszont a pénztárhoz kerül a vevő, nyolc forintot ugrik a kötél, már 28 forintot kell fizetni érte. Nem a pult és a pénztár között drágult meg, hanem Tápétól Budapestig. Igaz, hogy ez nagyjából 200 km-es távolság, de 40 százalékos emelkedéshez még sem túlságosan hosszú. A felemelt árat alig láthatóan, tintával festették rá a nylon tasakra.

Kérdem: van-e lehetősége a Tápéi Htsz-nek ilyen mérvű áremelésre? És mire hivatkozik? Talán a nylon világpiaci áranak nagymérvű emelkedésére?

Rózsa Imréné
Bp. II., Harcsa u. 2.

Megjegyzésünk:

Válasz helyett csak egy kis versike jut az eszünkbe: „Tápé — Ott is kell a kápé!"

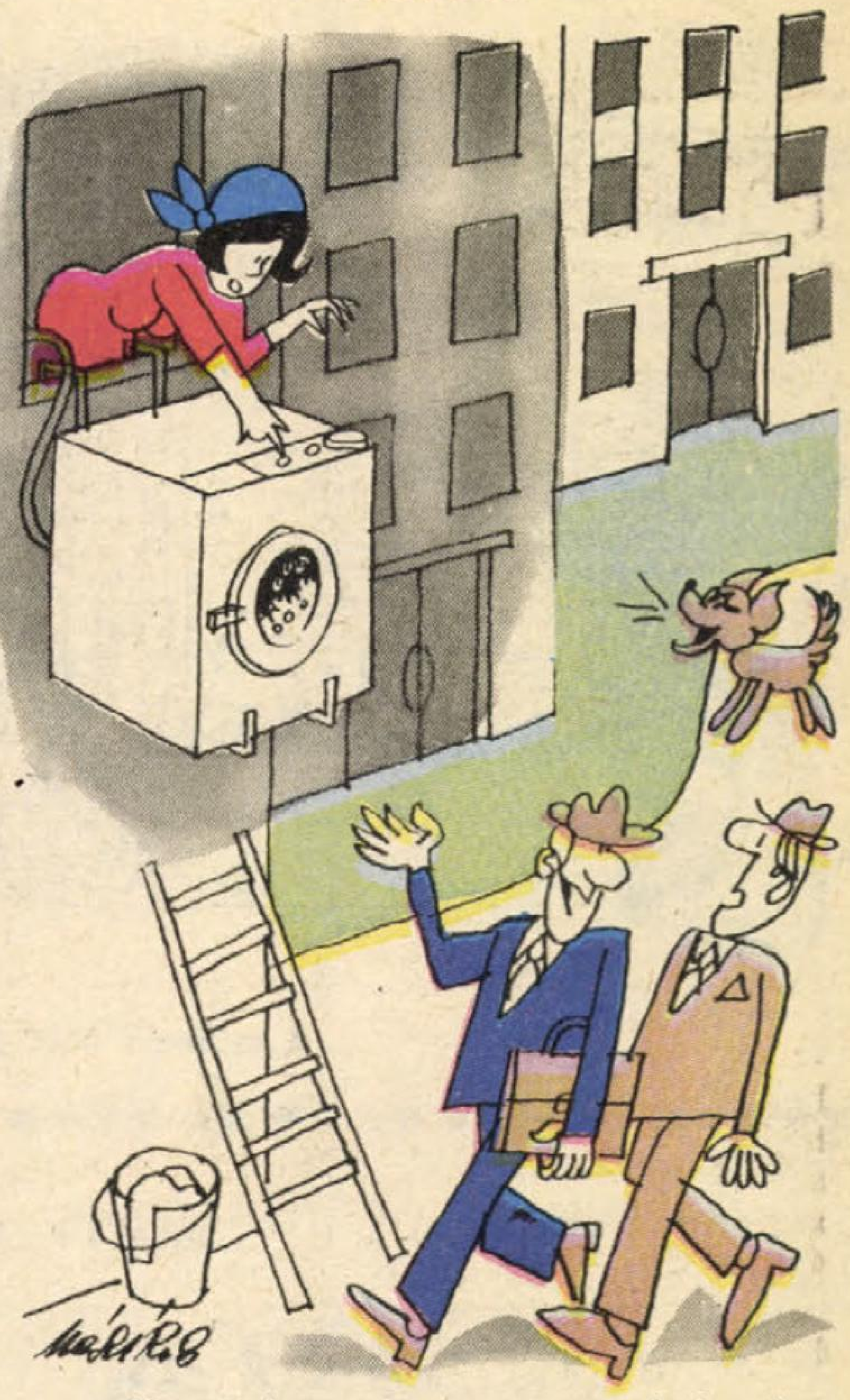
KÜZDELEM A ZAJÁRTALOM ELLEN

LÉGI KALAND

KISLAKÁS

– Nyertünk egy automata mosógépet!

SZISZIFUSZ MEGKÍSÉRTÉSE

Ez volt a száhetvenhét ezredik kísérlet. Az átkozottul nehéz szikla, amelyet Sziszifusz már egészen golyószerűvé koptatott az állandó görgetéstől, megint visszagurult a hegy lábához, ahonnan mint említettem, éppen száhetvenhétezredszer próbálta feljuttatni a csúcsra.

— Úgy látszik nem megy — állapította meg Sziszifusz, miközben leballagott a ronda, meredek hegyoldalról, a visszagurult szikla után, és most először érzett némi csüggedést. — Nem is a fizikumommal lehet a baj — szögezte le, végignézve nagyszerűen kidolgozott izmain —, hanem inkább az idegeimmel. Ahogy feljebb érek, egyre jobban utálom ezt a követ, amint magam előtt tolom, mint egy ostoba, csökönyös állatot, legszívesebben belerúgnék. Talán észre sem veszem, hogy rúgok is felé, és persze elég egy rossz mozdulat, csak egy kicsit billenjek ki az egyensúlyból, már nincs meg a biztos fogás a kövön, és az máris gurul vissza. El fogok menni egy idegorvoshoz. Elmegyek Nervosz titánhoz.

Doktor Nervosz figyelmesen meghallgatta Sziszifusz panaszát, majd bólintott:

— Nem vitás — állapította meg a nagy tudású titán —, hogy a panaszodnak lelki okai vannak, nem az erőnléteddel van baj. Az eredménytelenséged csupán eredménye valaminek. Annak, hogy nincsen siker-élményed!

Sziszifusz teljesen elcsüggedve nézett a titánra. Ebben a pillanatban nemhogy egy sziklát, de egy guriga gyújtóst sem bírt volna odébb tenni.

— Hogyan szerezhetek sikerélményt — kérdezte búsan —, amikor sikerélmény kell ahhoz, ami nélkül nem sikerül az, ami sikerélményt hozhat — fogalmazta meg hibátlanul az ideg-

gyógyászatnak e titáni elméletét. Nervosz azonban bátorítóan mosolygott:

— A te kudarcodnak oka, barátom, sokkal régebbi keletű, s egy szorongásból ered: azt hiszed, hogy az istenek nem engedik, hogy felvigyed azt a sziklát!

— Hát engedik? — kérdezte Sziszifusz.

Doktor Nervosz egy szfinksz legrejtélyesebb mosolyával nézett páciensére:

— Az istenek is értenek a lélektanhoz — mondta szelíden. — Eszük ágában sincs, hogy szemmel tartsanak, biztosak benne, hogy úgyse viszed fel a szorongásod miatt. Láthatod, hogy rád se hederítenek az istenek, hiszen azt se akadályozták meg, hogy engem felkeressél!

Sziszifusz még aznap délután felgörgette a sziklát a hegytetőre. Óvatosságból néhány éket is tett alá, nehogy az megbillenhessen, aztán rohant az alvilág urához.

— Plutó! — jelentette Sziszifusz diadalmasan. — Végrehajtottam a büntetést, a sziklát felgörgettem a csúcsra. Gyere, nézd meg!

— Csakugyan? — kérdezte Plutó és egy ásítást nyomott el. — Elhiszem, ha mondod.

— Nézd meg! — kiáltotta Sziszifusz. — Azt hittem — mondta csalódottan —, hogy felpattansz a helyedről és rohansz velem a hegyre!

— Mit futkossak? — Plutó megvonta a vállát. — Felgörgetted és passz. Egyebet se csinálsz évtizedek óta, és mit nézzek egy kövön? El tudom képzelni, amint fenn van. De mondd csak: biztosan az a kő volt, amit fel kellett vinned?

— Az — mondta Sziszifusz és tetőtől talpig meg volt bántva. — Akkor most szabad vagyok? — kérdezte hűvös sértődöttséggel.

— Persze — bólintott Plutó szunyókálásba kezdve. — Sétálhatsz, ülhetsz, alhatsz, akár a többi lélek,

kedved szerint. Csak előbb — Plutó egy pillanatra kinyitotta a szemét — kérlek menjél be a személyzeti osztályra, és mondd meg, hogy húzzanak ki a mitológiai névsorból.

— Engem?! Sziszifuszt?! — hördült fel Sziszifusz. Plutó fel se nyitotta a szemét, csak bosszúsan szólt:

— Felvitted a követ, vagy nem? Ha felvitted, mit akarsz még tovább? Nem vagy már se példázat, se szimbólum, szabad, független lélek vagy, egy árny az alvilágban.

Sziszifusz lesújtva ment vissza a ronda, meredek hegy lábához, s ott találkozott Kelofrásszal. A hatszoros Dilettosz-díjas szobrász vésőivel ballagott hazafelé.

— Jó, hogy jössz! — kiáltotta Sziszifusz. — Fent van a sziklám a csúcson! Óriási szobrot csinálhatsz: amint a sziklával állok a csúcson!

— Ne haragudj — mondta Kelofrász —, ez nem téma. — A munka pátosza, az igen, az más volt, mikor a sziklát görgetted! Három szobrot is csináltam rólad és egy csomó kisplasztikát. Mit kezdjek veled a csúcson? Talán ültesselek a sziklára, mint egy turistát? Ha mindenáron meg akarod így örökíteni magad, hívd el Praktiflexet, a fotóst.

Néhány nap múlva Sziszifusz mélységes depresszióban kereste fel ideggyógyászát, Nervosz titánt.

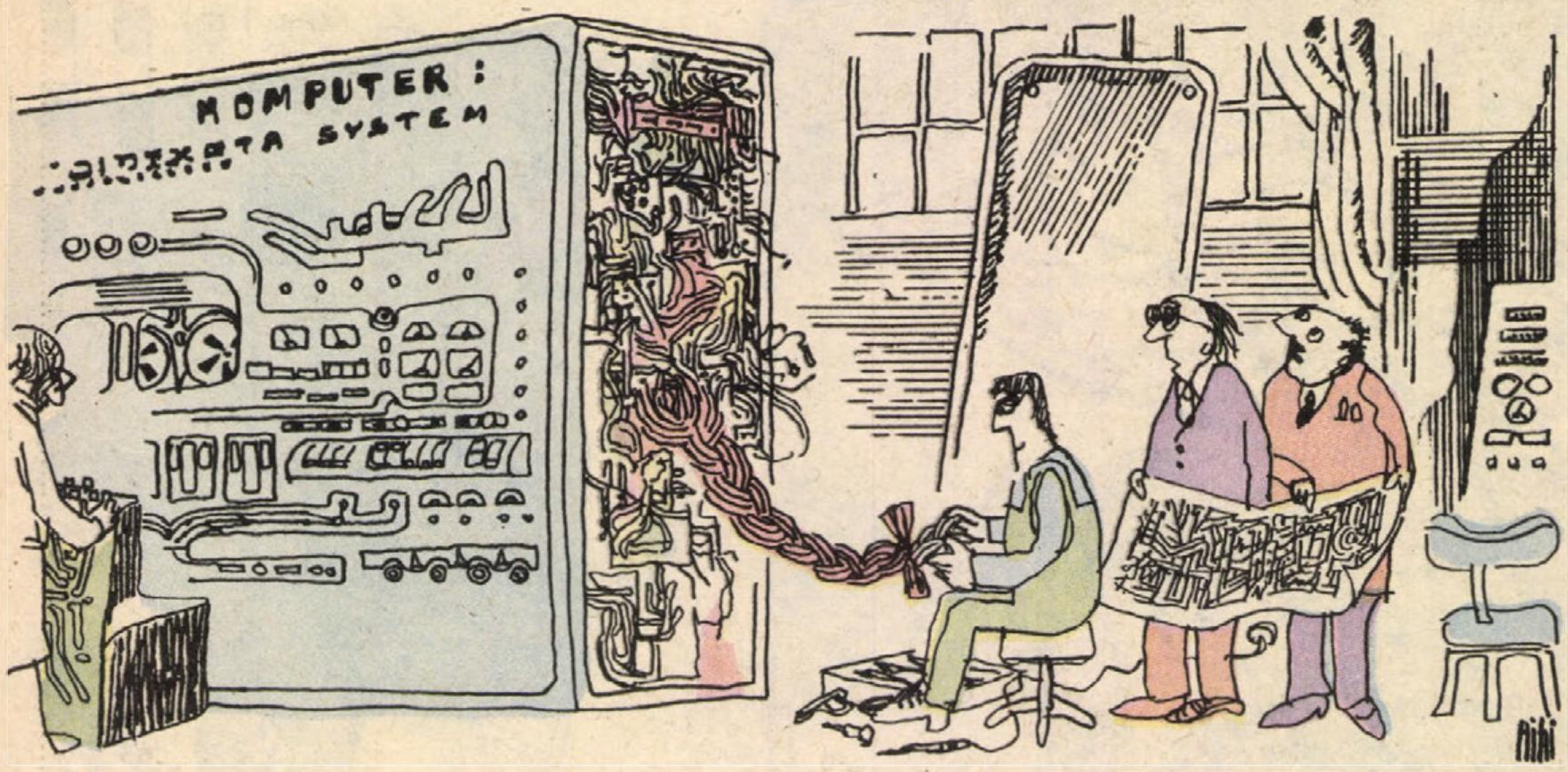
— Az eseted világos — mondta Nervosz, miután végighallgatta Sziszifusz panaszát. — Hiú ember vagy, de ezt senki sem róhatja bűnödül. Az elismerés hiánya bánt, a szürke közöny. Nincsen sikerélményed, Sziszifusz! Nem lesnek szobrászok rád, nem vagy már klasszikus jelkép az utókor számára, nem vagy téma többé, barátom, ez a te bajod! Nincs sikerélményed!

Így történt, hogy a titánnal való beszélgetést követő éjszaka Sziszifusz felsurrant a meredek hegy csúcsára, s lopva, hogy észre ne vegyék, kivette az ékeket a szikla alól, s egyetlen erőfeszítéssel letaszította a csúcsról.

A roppant szikla a meredeken szépen visszagurult a hegy lábához, s másnap reggel Sziszifusz ismét görgetni kezdte a követ, felfelé, a csúcsra . . .

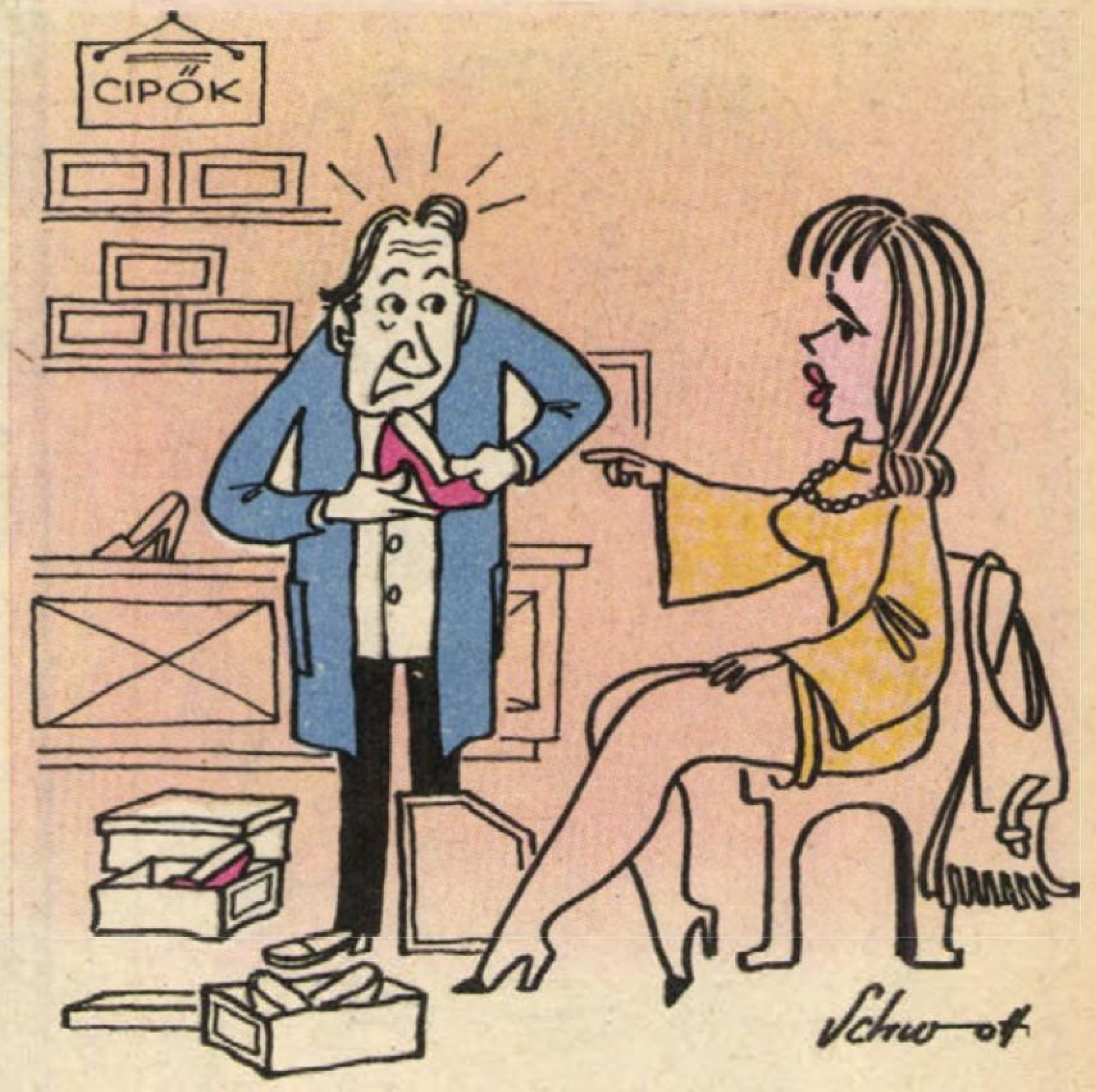
Somogyi Pál

KÖLTŐI LÉLEK

– A műszaki leírásban ez a kötés nem szerepel...

NEHÉZ VEVŐ

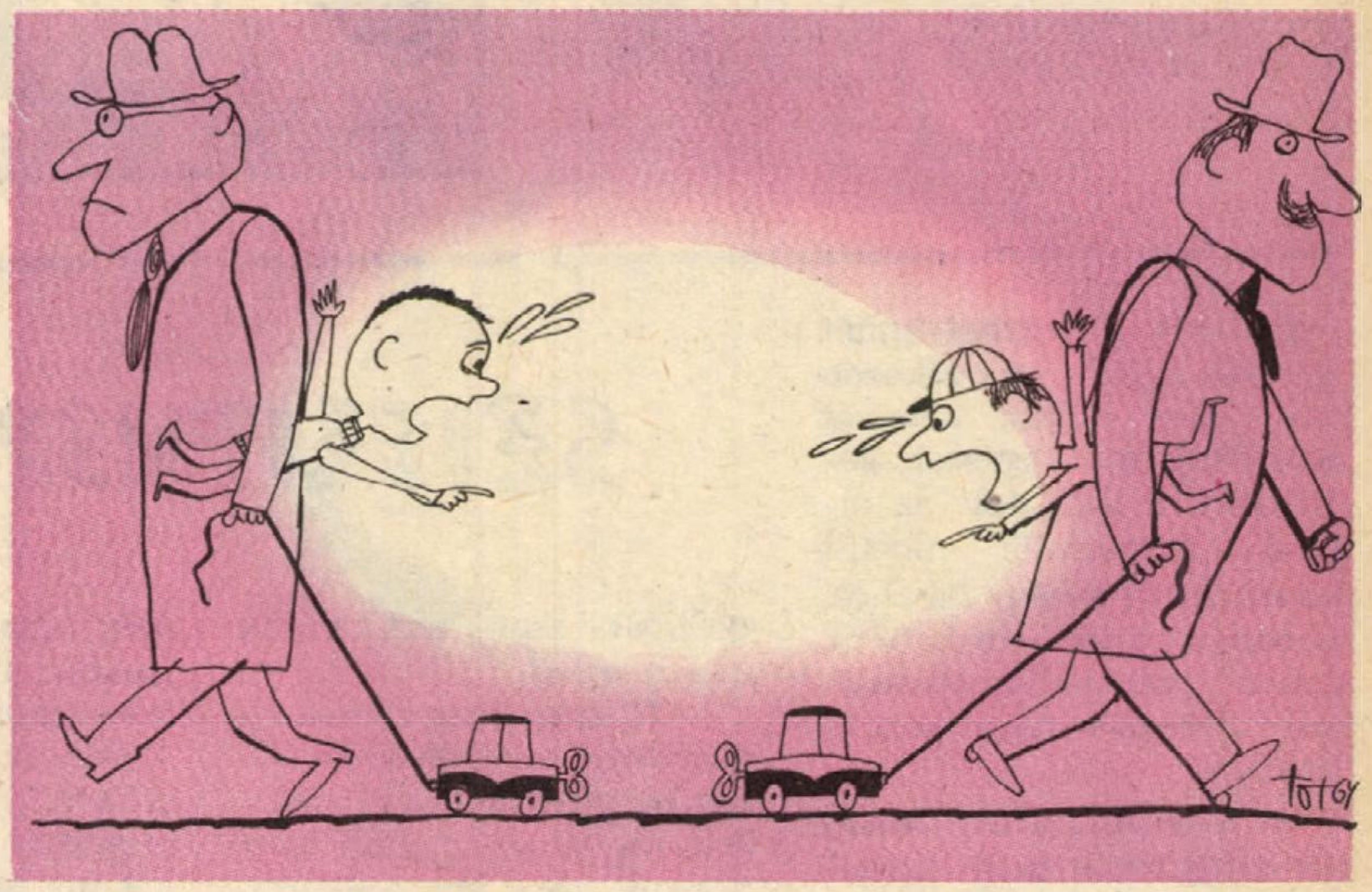
– Tudna mutatni bővebb cipőt ebben a számban?

CSALÁDI FÉSZEK

– Ha nem tetszik, elköltözhetsz...

GYERMEKLÉLEKTAN

– Azzal akarok játszani!

– Azzal akarok játszani!

MI LEHET A BAJA?

Riadt arcú, korosabb asszony ült az ideg-orvos előtt.

— Nem magam miatt jöttem doktor úr. A férjemről van szó, az én hőn szeretett páromról, akivel 40 évig a legteljesebb egyetértésben éltünk. Mindig egyszerű, közvetlen, őszinte beszédű ember volt. De mostanában oly furcsán viselkedik, hogy erősen aggódom érte. Teljesen megváltozott.

— Sejtem, asszonyom, a szokott probléma. Későn jár haza, fiatal nők körül mászkál, Torschlusspanik, iszik, fenyegeti, esetleg meg is veri önt, durva szavakat kiabál...

— Éppen ellenkezőleg doktor úr. Azelőtt bizony nem nagyon válogatta meg a szavait, de most olyan különösen zavarosan beszél, hogy valósággal megrémülök. Szörnyű ez, doktor úr, amikor két ember, aki mindig nagyon jól megvolt egymással, egyszer csak nem érti egyik a másikat. Mintha valami zagyva, külföldi nyelven beszélne hozzám.

— De hát mit mond?

— A leghétköznapibb dolgokat úgy fejezi ki, hogy a felét se értem. Én kérem kevés iskolát jártam, de a férjem se sokkal többet, mégis, ahogy mostanában beszél az nekem magas. Például azt mondja: „Ma este feleségem és gyermekeim társaságában megtekintem ezt meg ezt a filmet, utána szálláshelyemre vonulok vissza." Máskor, jövök a szatyorral a piacról, ő meg azt mondja: „Most megszemlélem milyen árufeleségeket szereztél be az élelmiszergazdaság frontján..."

A múltkor beállít a szomszédasszony, a Grofákné, tetszik tudni, naponta ötször is beeszi a penész hozzánk, mindenféle ürüggyel. Odasúgom az uramnak: már megint jött szaglászni. Mire ő: „Vedd tekintetbe, hogy a jószomszédi kapcsolatok ápolása családjaink közös érdeke..."

A fiam, tetszik tudni, nagy csibész, sok a panasz rá az iskolában. Mondom az uramnak, vedd már elő ezt a gyereket és mosd meg a fejét. Este azt veszem észre, hogy békésen társalognak, mintha mi se történt volna. „Mit csináltok?" — kérdem a férjemtől.

A férjem azt feleli: „Áttekintem a fiammal a bennünket kölcsönösen érdeklő kérdéseket, megkeresve azt, ami felfogásunkban közös, ami összeköt bennünket. Most pedig gyermekem, nyújtsd át az ellenőrzőkönyvedet, hogy azt kézjegyemmel lássam el."

Egyszer szóltam neki, hogy meghívnám vasárnapra a mamát. Tudni kell, hogy ők ketten nem állhatják egymást. A férjem így válaszolt: „Természetesen átnyújthatod a meghívást a mamának, de kérlek, közöld vele szóban, hogy nem hivatalos, csupán tájékozódó jellegű megbeszélésekről lehet szó."

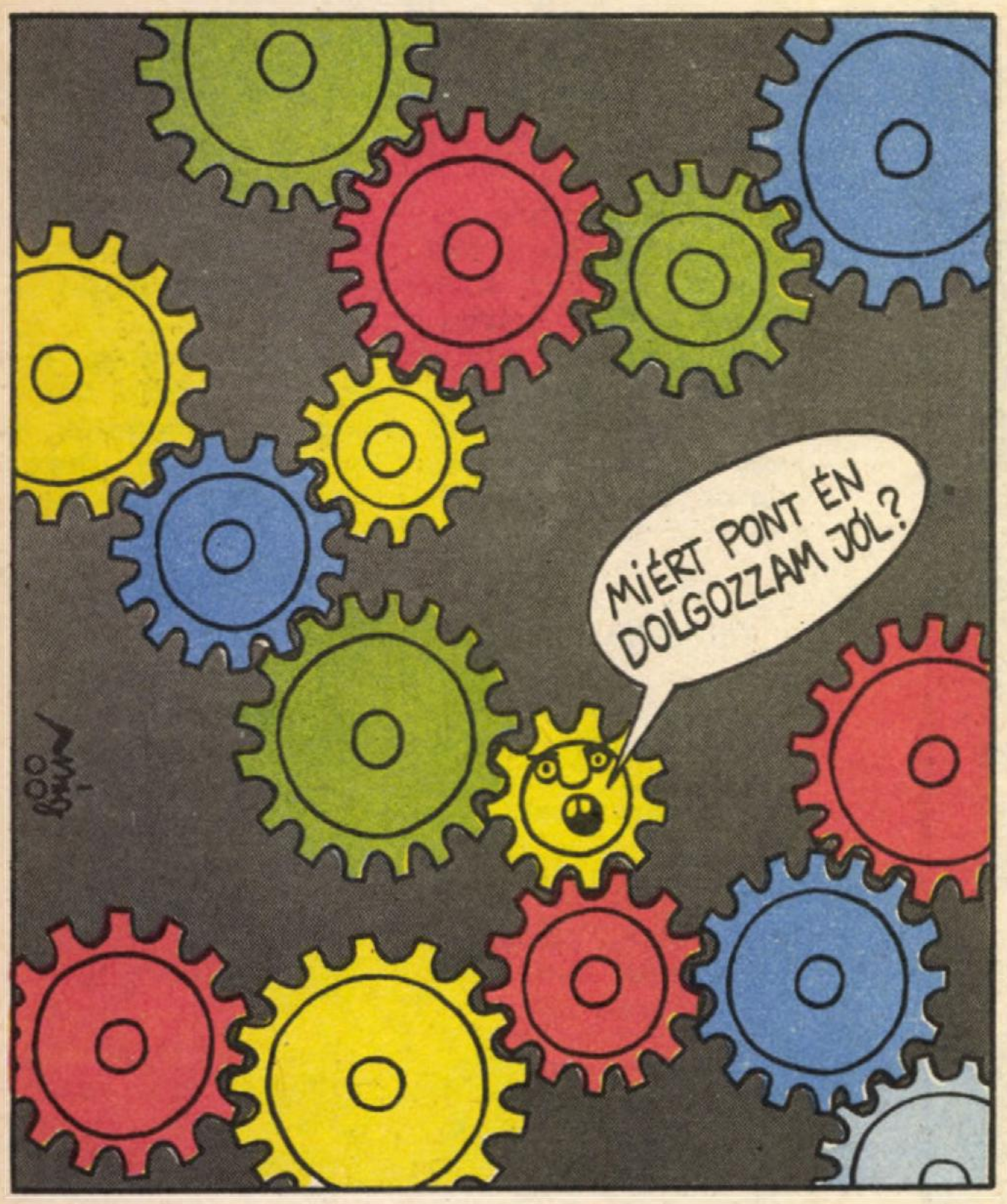
És tessék elhinni, egyre romlik a helyzet. A férjem szívesen bütyköl ezt-azt odahaza. Van neki egy jó barátja, a Béni bácsi, hol az kér a férjemtől kölcsönbe egy kalapácsot, hol a férjem kéri el tőle a kézifűrészt. Meg is szokták mutatni egymásnak, mit mesterkedtek össze. A múltkor hazamegyek, hát mit látnak szemeim?! Az ebédlőasztalon két ív papír fekszik, egyik a férjem, a másik a Béni bácsi előtt. A férjem meg unszolja az öreget: „Itt szíveskedjék parafálni!" „Nektek meg mi a bajotok?" — ámuldoztam. „Kérlek" — mondja az uram — „elérkezett az ideje, hogy Béni bácsival aláírjuk a kölcsönös technikai és tudományos segélynyújtási egyezményt, mert a jövőben már csak így biztosíthatjuk tevékenységünk harmonikus, sokoldalú fejlődését" — és kezdi nekem felolvasni, hogy első pont: „A szerződő felek megállapodnak, hogy a jövőben kalapáccsal, harapófogóval és csavarhúzóval szükség esetén egymás rendelkezésére állnak satöbbi, satöbbi."

— És mióta tapasztalja ezeket a jelenségeket, asszonyom?

— Azóta doktor úr, hogy szegény uram kiábrándult a futballba. Azelőtt mindig csak az utolsó oldalt olvasta el az újságban. Most rákapott az első oldalra, valósággal falja a diplomáciai híreket. Tessék segíteni doktor úr... — az asszony zokogásban tört ki —, szeretném újra egészségesnek látni a drágámat, hogy végre megint azt mondja majd nekem, mint régen, hogy: „Asszony, tartsd a szád, mert ellátom a bajodat!"

Novobáczky Sándor

SÉRTŐDÖTT FOGASKERÉK

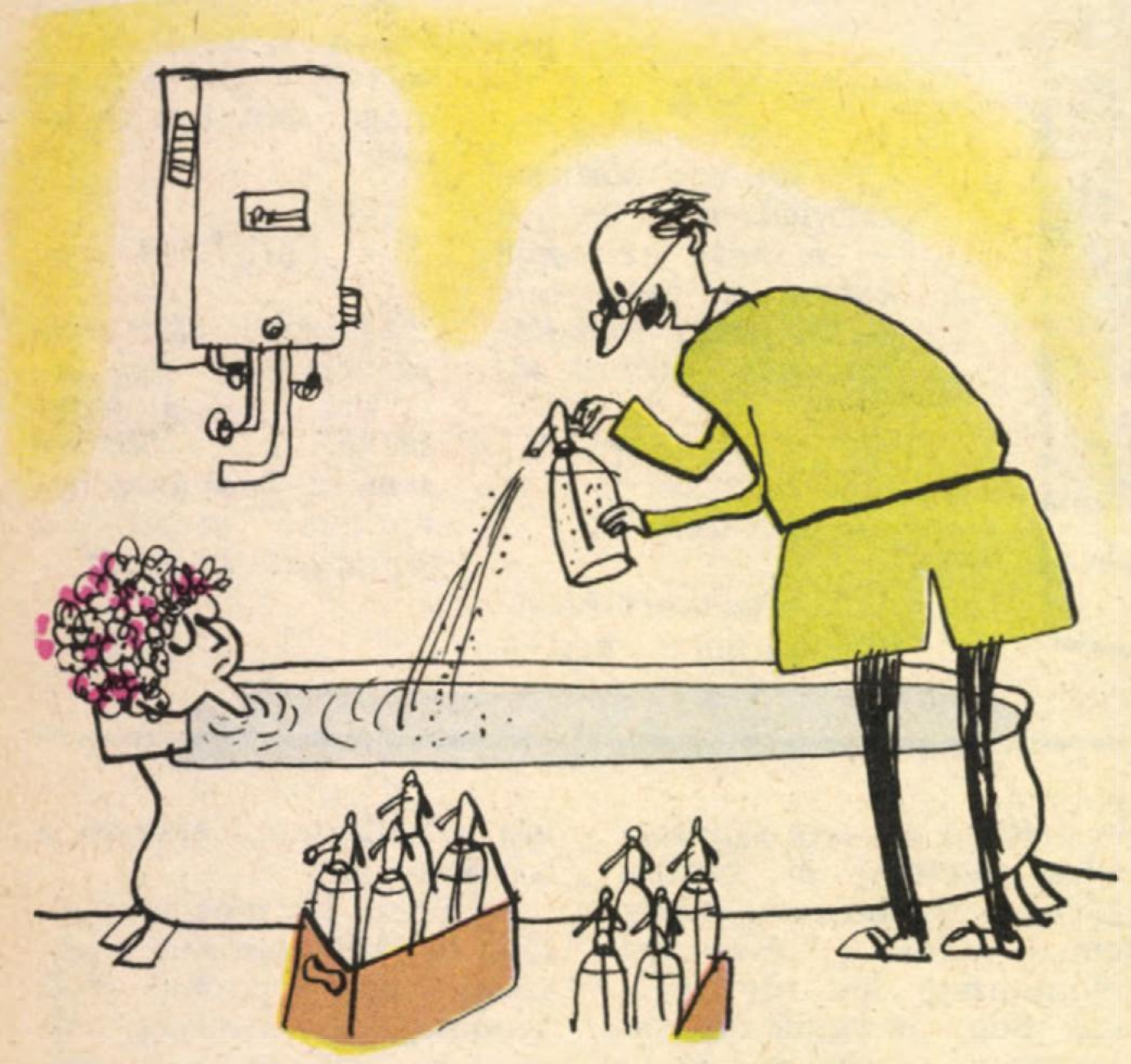

SAJDIK FERENC:

gyerekek

ELKÉNYEZTETETT FELESÉG

– Eléggé pezseg, anyukám?

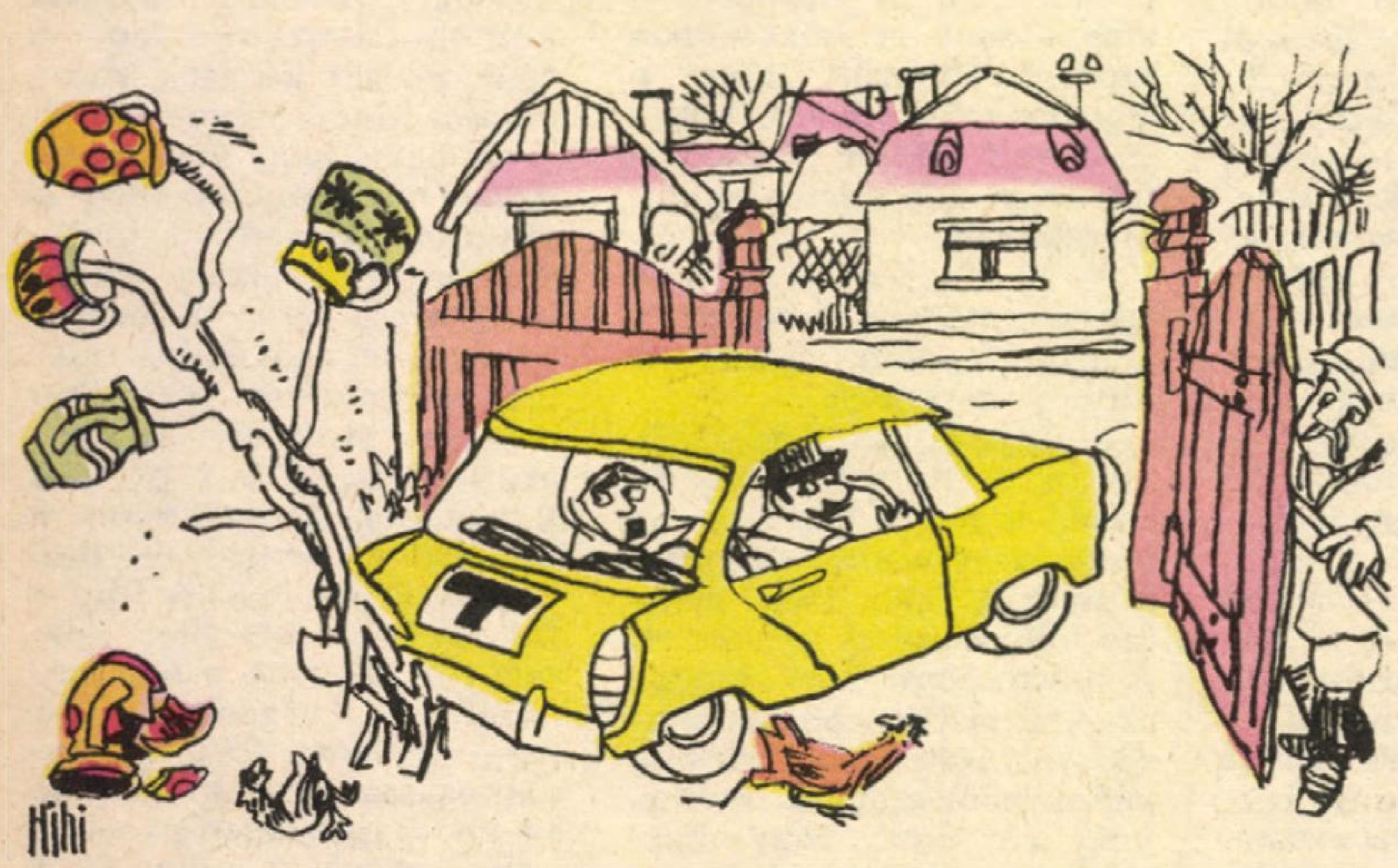
FORDULJON SMITHHEZ

Szörnyűségesen angol történet a *Parade* c. lapban. Valaki felhívja a Smith, Smith, Smith & Smith ügyvédi irodát.

— Mr. Smith-szel szeretnék beszélni.
— Sajnálom, Mr. Smith házon kívül van.
— Akkor kérem Mr. Smith-t.
— Mr. Smith golfozni ment, kérem.
— No és Mr. Smith?
— Mr. Smith egész nap a bíróságon van.
— Hát mit csináljunk, kérem akkor Mr. Smith-t.
— Én vagyok, kérem.

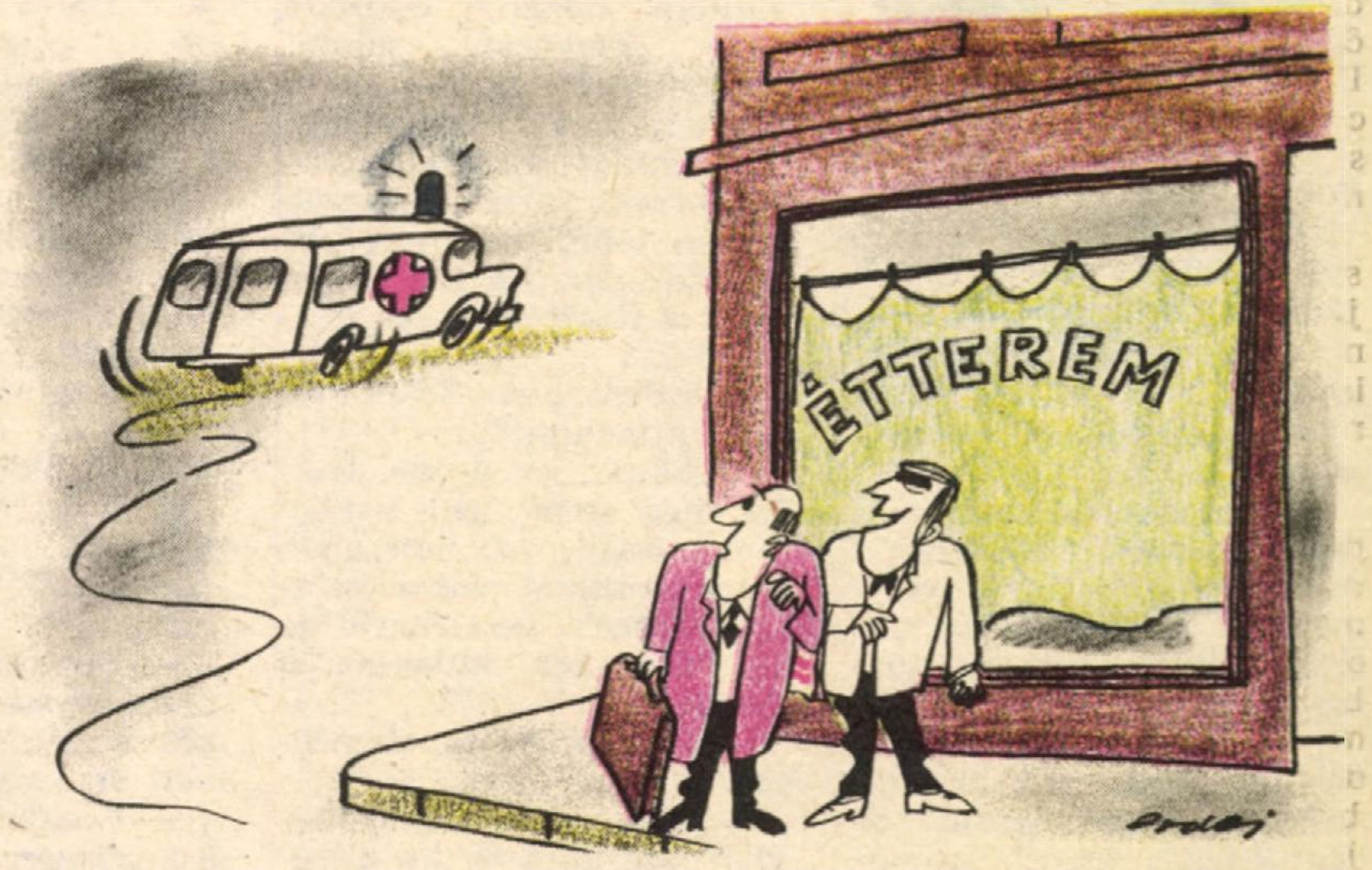

TANULÓVEZETŐ FALUN

– Szóval ez lenne a rükverc.

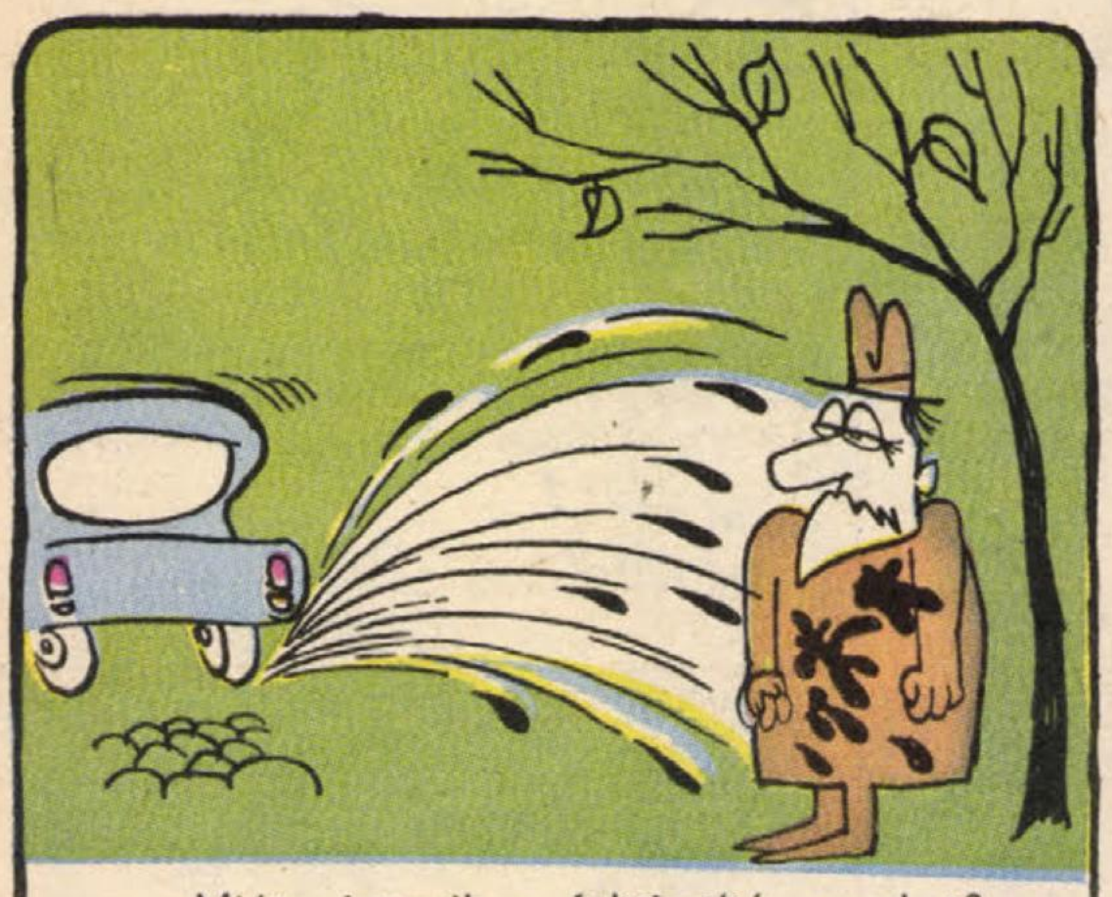
ELSŐSEGÉLY

– Mi történt?

– Az üzletvezető be akarta bizonyítani egy vendégnek, hogy nem romlott az étel.

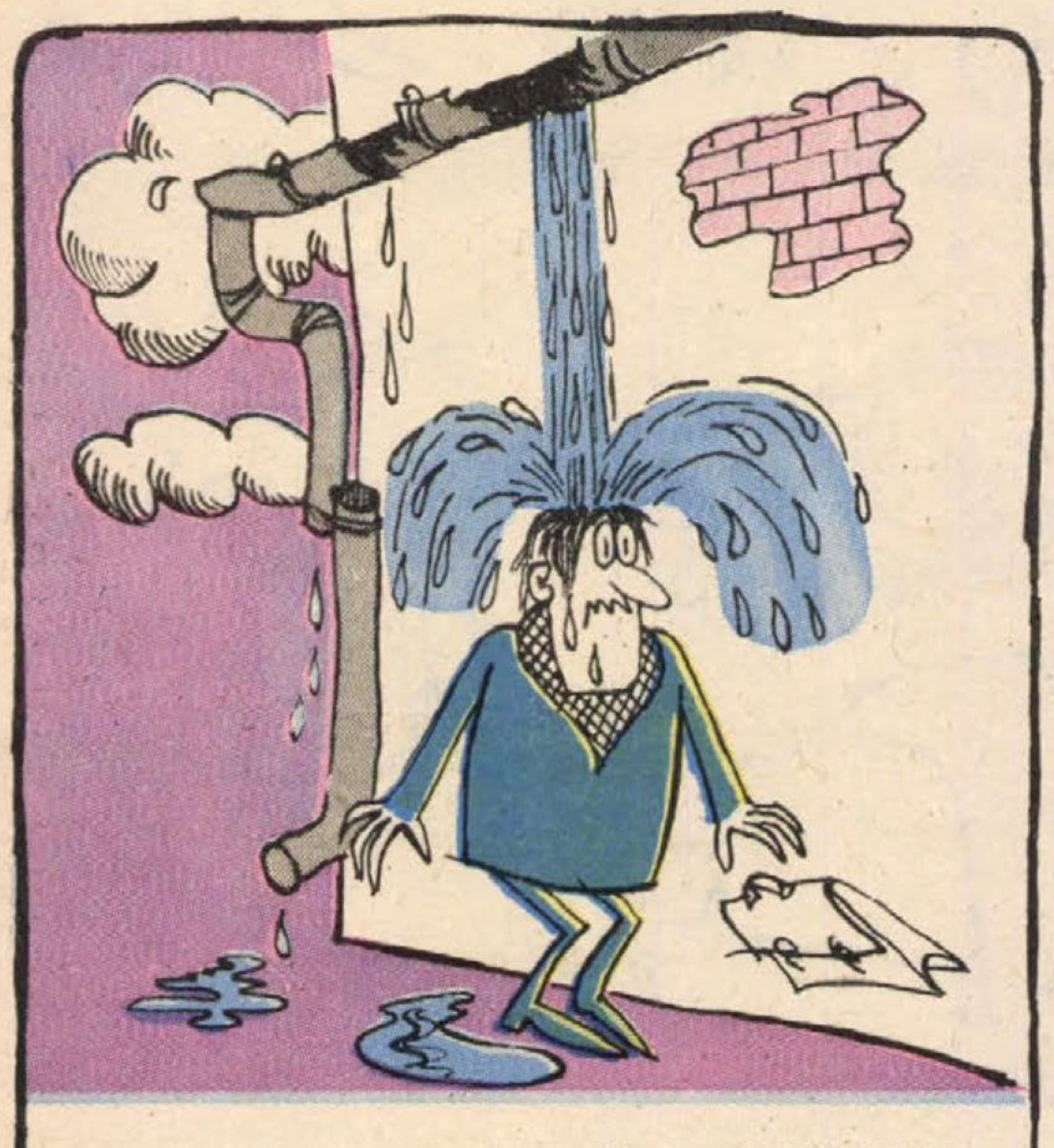
ŐSZI KVÍZ JÁTÉK

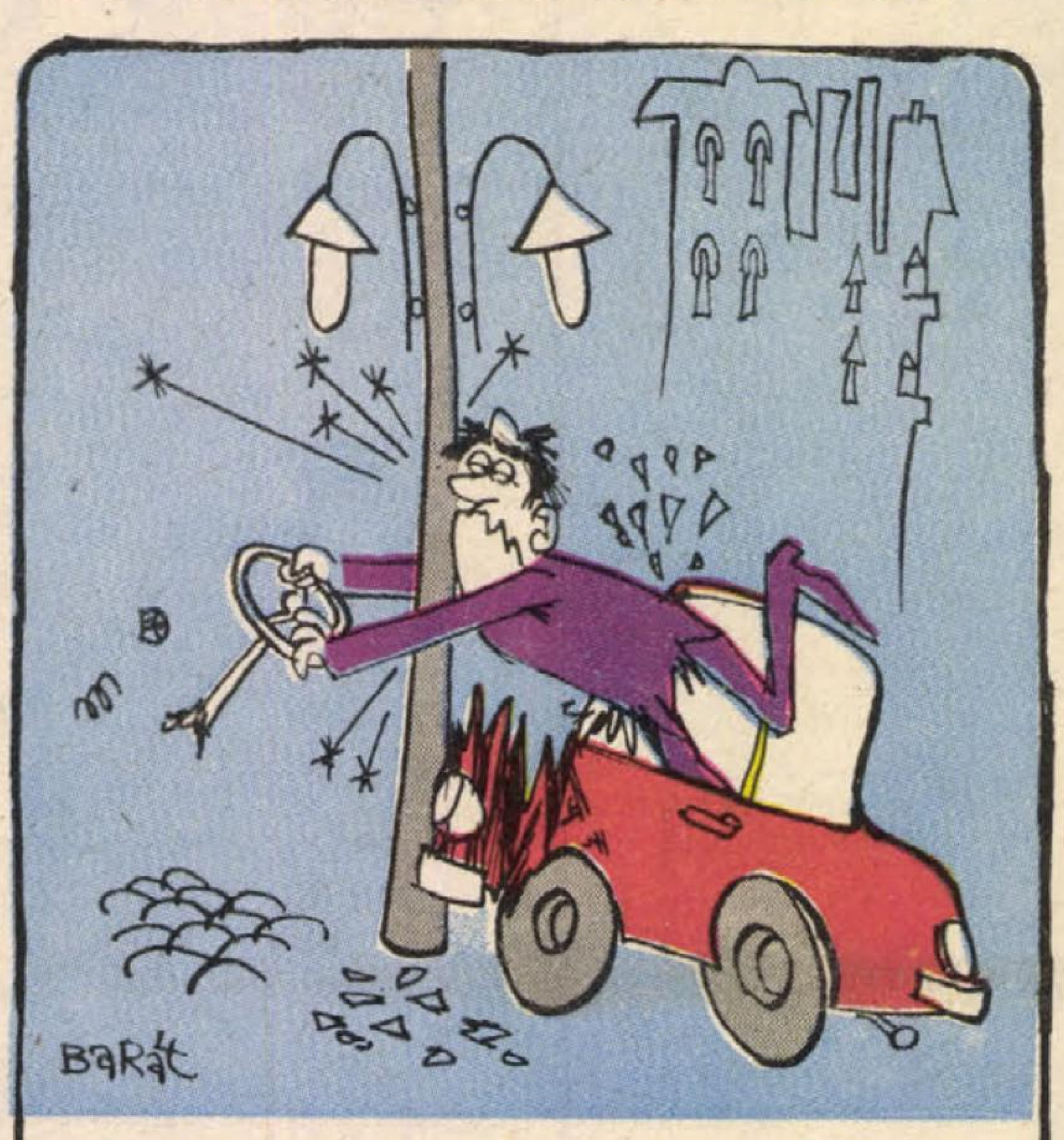
– Mióta ismerik a folttisztító szereket?

– Milyen vízhatlan csizmákat ismer?

– Mit tud az esőcsatornák korrózióállóképességéről?

– Milyen célt szolgál az őszi sebességkorlátozás?

Barát József rajzai

SZILÁNKOK

SZÓRAKOZOTTSÁG

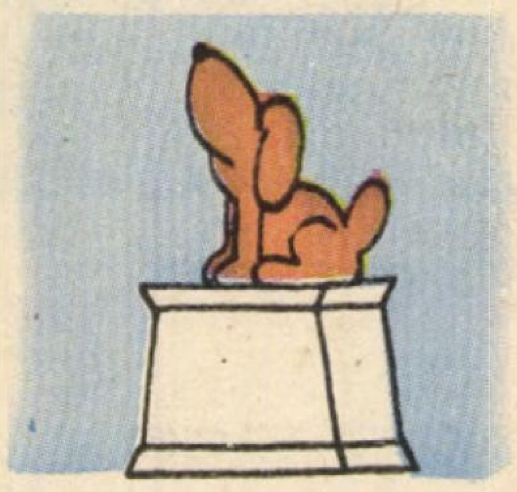
— A napokban lementem a Garai téri piacra, és 200 kiló, levesnek való marhahúst kértem. Akkor jutott eszembe: igaz, hogy egy nagyüzem szakácsnője vagyok, de aznap csak a férjemnek főzök.

PESSZIMIZMUS

— A hatéves kisfiam mindenáron favágó akar lenni. De lebeszélem erről a pályáról.

— Miért?

— Mert, mire ő felnő, már nem lesznek nálunk fák.

GŐG

— Én egy státuszszimbólum vagyok — mondta az egyik kutya a másiknak. — Te pedig csak közönséges házőrző eb!

TERMÉSZET

X. olyan természetimádó, hogy még a felesége természetét is szereti.

GYENGE FILM

Vetítés közben elszakadt a film. Többen azt követelték a mozigépésztől, hogy ne is ragassza meg.

AUTÓSTOP

— Veszélyes az autóstop egy magányos fiatal nőnek. Tegnap a balatoni műúton majdnem beszálltam a volt férjem kocsijába.

REGÉNY

X. Y. titkosírással írja a regényét, amit később, szerencsére, maga sem tud megfejteni.

SZINHÁZ

Előadás előtt tíz perccel még nem érkezett meg a jegyszedő. Z., a kitűnő színész, bravúros beugrással átvette a jegyszedő szerepét.

G. Sz.

HUMORÜGYBEN RODOLFÓVAL

Én kivételesen nem arról faggatlak, hogyan csinálod egyik, vagy másik mutatványodat, hanem arra lennék kíváncsi, mivel teszed humorossá őket?

— Humorosak a mutatványaim?

— Legalábbis nevetnek rajta a nézők.

— Az más! A nézők a játék örömétől nevetnek.

— Valóban, mint néző, magam is gyermekké leszek, akivel kukucst játszik a bácsi.

— Kukucs ... Hadd kérdezzek most én! Mondd, miért nem „kukucskál" az operaénekes torkába a néző? Arra miért nem kíváncsi, hogy ő hogyan csinálja a *varázslatot?*

— Amit te csinálsz, az mégiscsak titokzatosabb, mint az éneklés, vagy más produkció.

— Csöppet sem titokzatosabb, csak évszázadokon át elködösítették néhai kollégáim: „Nem csalás, nem ámítás!" Én hiába kiáltom néhány évtizede, hogy „Vigyázat, csalok!" Nem hiszik el. Született tehetség kell hozzá, rengeteg tanulás és gyakorolni, gyakorolni, meg gyakorolni. Én több, mint negyven év óta naponta négy órát állok a tükör előtt, és gyakorolok.

— Ezért nem lehet téged rajtakapni?

— Látod, ez a másik ... Én még soha nem hallottam, hogy az operában azért drukkolt volna valaki, bárcsak ne sikerüljön az énekesnek kivágnia a magas cét.

— Hacsak nem ellensége.

— Igen, de nekem a legjobb barátaim is, ha a nézőtéren ülnek, egyszeriben ellendrukkereim lesznek.

— Én azt hiszem, te ezt tulajdonképpen élvezed. Ez csak fokozza a játék izgalmát.

— No, igen, de a jóból is megárt a sok. Egyszer — például — a Zeneakadémia nagytermében, egy matinén Alfonzóval kettéfűrészeltük Latabár Kálmánt. A mutatvány közben, a feszült csendben, egyszer csak megdöbbenve látom, hogy Latabárnak a ládából kilógó „lábait" fölcserélték. Már nem emlékszem, hogyan jeleztem a veszélyt Latabárnak, csak arra, hogy ő rögtön kapcsolt, és így szólt: „Vigyétek már a lábaimat, látni sem akarom!" Mi sietve teljesítettük az óhaját, s a közönségnek nem volt ideje fölfedezni, hogy a jobb láb van a balláb helyén és fordítva.

— Te gyakran szoktál „játszótársat" hívni a nézők közül. Ilyenkor is ellened drukkol a közönség?

— Ezekkel a játékaimmal a közönség számára a „legszebb" örömöt biztosítom. Ilyenkor kedvére kárörvendhet — nem rajtam, hanem a nézőtársán. Volt — például — egy emlékezetes esetem a párizsi Olympia színházban. Kérésemre váratlan készséggel jelentkezett két úr. Föltűnt, hogy az egyik nagyon óvatosan igyekszik távol maradni tőlem, sőt mindkét kezével fogja a zsebeit, a karóráját, de olyan precízen, hogy lehetetlen volt hozzáférnem. Nem maradt más hátra, levettem a nyakkendőjét, s mikor ő diadalmasan elköszönt, átadtam neki. A közönség a szokásosnál is lelkesebben tapsolt. Kiderült, hogy a legismertebb francia kollégám volt. Ekkor szerződtetett húsz előadásra a londoni televízió.

— Ennek a trükknek egyszer magam is szenvedő alanya voltam. Azért is jöttem garbóban.

— Sajnos, ha így fejlődik a férfidivat, a nyakkendő-lopás is épp úgy eltűnik a műsoromból, mint a nadrágtartó. Hej, pedig az volt az igazi művészet! A harmincas évek elején, az Arizonában, annyi pengő volt az esti gázsim, ahány nadrágtartót loptam. Volt rá eset, hogy harminc pengővel mentem haza, mint kezdő bűvész.

— Vetted-e valaha hasznát a hétköznapi életben a bűvészetnek?

— Egész jól megélek belőle, így hát nem kell „hétköznapian" lopnom. Volt azonban egy „kedves" lopási históriában — némi szerepem. A harmincas években, az egykori Wagner étterembe jártam ebédelni. Egy alkalommal észrevettem, hogy a terem másik sarkában egy züllött úriember, a belső zsebébe csúsztatja az ezüst merőkanalat. Néhány perccel később hozzám lép a főúr, és azt kérdezi, van-e valami mutatványom. Mondom neki, hogy ha ad egy ezüst merőkanalat meg is mutatom. Odaadja a merőkanalat megfogom, földobom néhányszor a levegőbe, és némi szöveg kíséretében eltüntetem. Következett a szokásos kérdés: áruljam el, hol van. „Ott van annak az úriembernek a belső zsebében" — mutattam a sarokba. A főúr a pincérektől kísérve odament és elővette a merőkanalat és ... és egy villát, meg egy kést. Őszinte csodálkozással néztek rám, én pedig visszacsodálkoztam rájuk, mert a villa és a kés engem is meglepett.

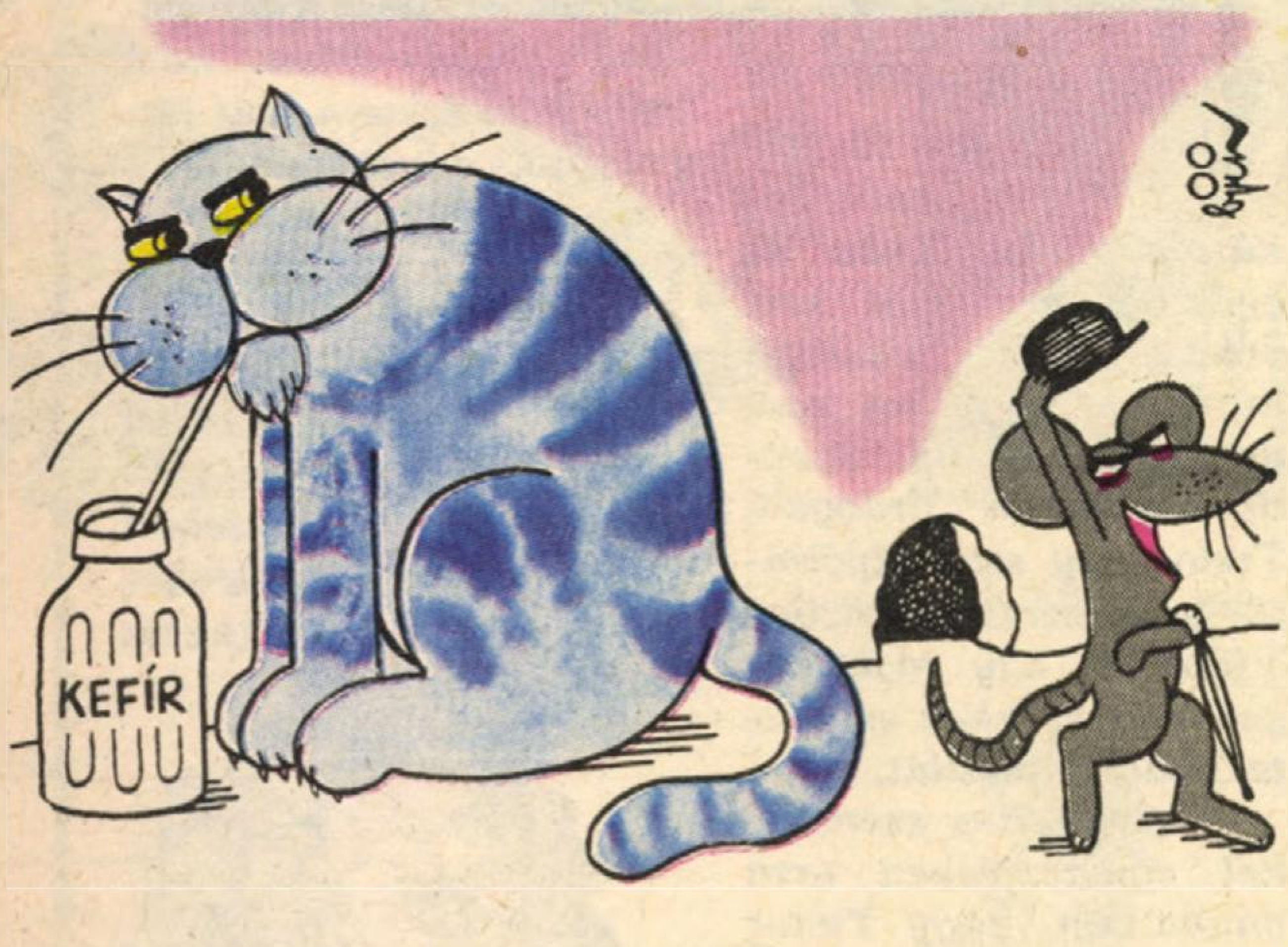
Sólyom László

JÓ EMBEREK

– Inkább gyereke lenne!

KÁRÖRÖM

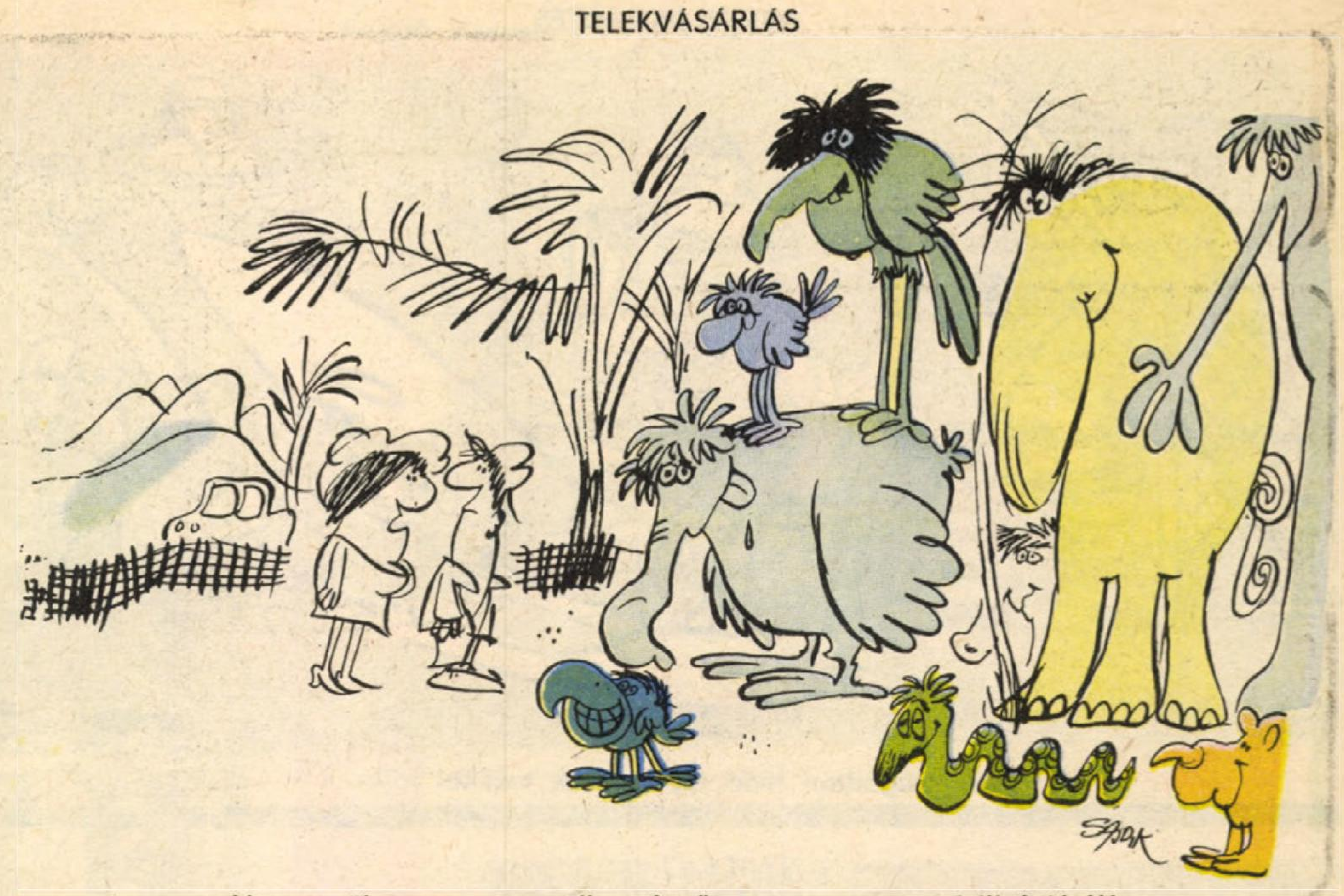
– Fogyókúrázunk, fogyókúrázunk?...

ELLENŐRZÉS

– Szerencséje, hogy részt vett a balesetvédelmi oktatáson!

TELEKVÁSÁRLÁS

– Ne vegyük meg ezt a telket, Jenő, messze van a civilizációtól!

KARCSÚSÁGRA VEZÉRLŐ KALAUZ

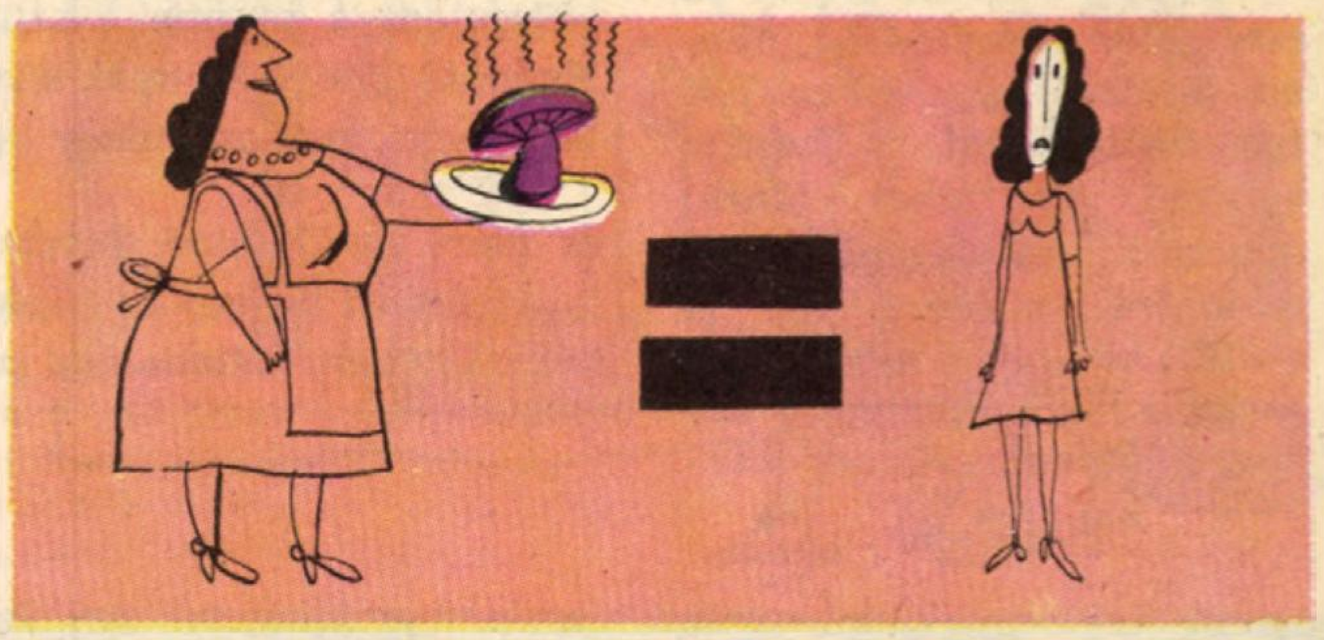
Ütött az óra. Mostanáig hősiesen ellenálltunk, hogy mi nem, mi nem, de hiába, szél ellen nem lehet dacolni. Követjük hát a többi mértékadó világlap példáját és most mi is biztos hatású fogyókúrát ajánlunk a kedves olvasónak. A különbség csak annyi, hogy — becses hagyományainkhoz híven — ezúttal is valami jobbal, nívósabbal állunk a méltán sóvárgó közönség elé. A közkézen forgó módszerek ugyanis még emberfeletti éhezések árán is csupán néhány kilónyi súlycsökkenést ígérnek. A mi nyolc módszerünk bármelyike viszont a paszulykaró kellemes közérzetét garantálja akár a legterebélyesebb egyednek is, méghozzá anélkül, hogy akár egyetlen velőrózsát, borjúlábat, vagy somlai galuskát kiütne reszkető kezéből. Tehát...

Mérlegtechnika. Mielőtt az egyed a mázsára áll, tekerjen egy jókorát a lengőkar túlsó végén található srófos ellensúlyon, miáltal az a skálabeosztás felé közelít. Ezzel az egyszerű fogással elérhetjük, hogy a mérleg húsz, harminc, sőt, szerencsés esetben akár ötven kilóval is kevesebbet mutat, mint a legutóbbi méredzkedésnél. A maximálisan töltött galamb külsejű Dr. F. T.-nének sikerült ily módon 13,5 kg-os testsúlyt mérnie, mire körülálló vetélytársnői egyből elájultak. Vagyis ennek a módszernek még a mellékhatása is örömteli.

Zsugorítókúra. A kliens naponta három ízben tetőtől talpig bekeni magát timsóval, mire zsugorodni kezd és előbb-utóbb akár gólyalábakon sétálhat a sámli alatt, ami tiszteletre méltó bravúr. Később, pohárka málnaszörpben le is nyelhetünk kávéskanálnyi timsóoldatot, amitől majd a lélek is összezsugorodik. Kis testben nagy lelket cipelni ugyanis kényelmetlen, mert szorít.

A relatív eljárás. Vásároljunk méretünknél öt számmal nagyobb késztruhát. Ily módon csak kalimpálunk öltönyünkben, akár a harang nyelve, ami már maga a karcsúság. Tíz számmal nagyobb öltözékben a legmasszívabb páciens is olyan filigránnak érezheti magát, mint egy földigiliszta a Simplon alagútban.

A tréfás busz módszere. A fogyókúrázók az Örs vezér téren beszállnak egy gyorsjáratú autóbuszba, amely egyenesen az Erzsébet-kilátóhoz repíti őket. A hatás biztos. Fokozza a mókát, ha az utasokkal nem közöljük előre, hogy a busznak nincs padlója.

A kollektív mód. Választani kell egy partnert, aki még nálunk is kövérebb. Egy 200 kilós társ árnyékában még mázsás súllyal is kerti törpének, 300 kilós mellett 120-szal is ólomkatonának érezhetjük magunkat. Csupán arra kell ügyelni, hogy ránk ne essen, mert akkor csak egy zsírfolt marad belőlünk az aszfalton, ami a köztisztasági szervek rosszallását vonhatja maga után.

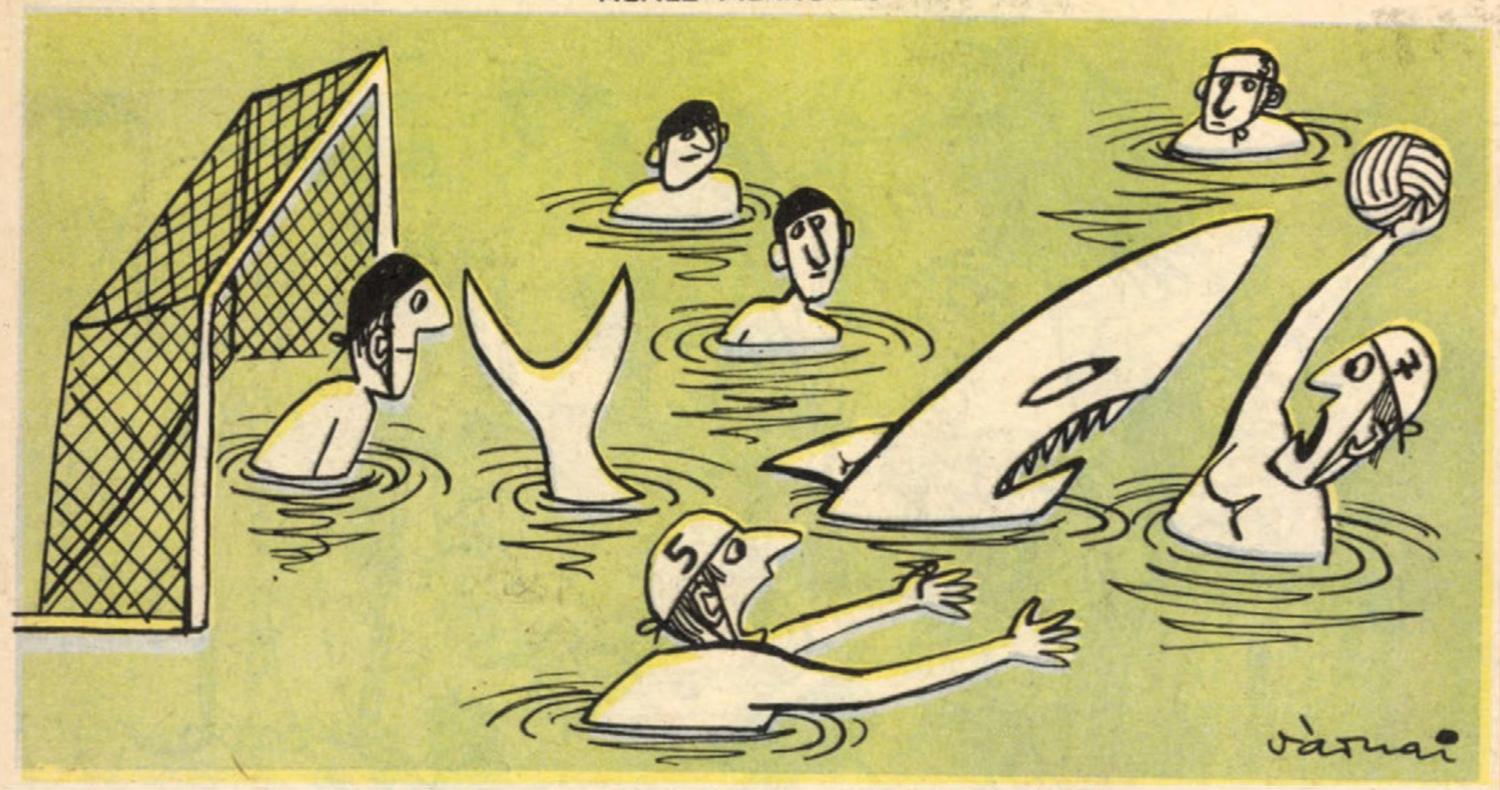
Gyógynövények segítségével. Ez napjainkban különösen divatos módszer. Kiválasztjuk az erdő leglilább gombáját, jót falatozunk belőle. Amikor tíz hét elteltével magunkhoz térünk, csak kóválygunk, mint galóca a levegőben. Egy szaxofonos e módszer segítségével annyira lefogyott, hogy beesett hangszerének fúvókáján és a tölcséren jött ki. Világéletében karcsú maradt, de kiegyenesedni többé nem tudott, viszont vagyont gyűjtött, mint maszek lakásközvetítő, mert e pályán az egyenes gerinc kizáró ok.

Hőlég. A páciens bemegy a 100 fokos szaunába, mint egy hirdetőoszlop és kijön, mint egy aszaltszilva. 200 fokos szauna esetén annyira összezsugorodhat, hogy úgy kell felemelni, ha el akarja érni a kilincset. 300 fokos szauna esetén annyira lefogyhat, hogy gyufáskatulyában alhat, ami csak ágyneműben kisebb vagyon megtakarítását teszi lehetővé. Van aki egyszerűen kifogy a bőréből, de azt be lehet szegni. Miss G. S., hollywoodi filmsztár az ötödik kozmetikai műtét után rákacsintott egy férfira, mire a szemöldöke a lapockáján kezdett fel s alá szaladgálni és ezzel aztán szép pénzt keresett a cirkuszban.

A nyolcadik módszer abban áll, hogy meg sem kell hízni. De ezt leginkább kedélytelen lelkek, savanyú született-girhesek ajánlják, akik meg sem érdemelnék, hogy a fogyás páratlan örömeiben részesüljenek.

Peterdi Pál

NEHÉZ MÉRKŐZÉS

– Nyugodtan lődd rá, ez csak taktikai trükk!

EGY JÓ GYERMEK TISZTELETÉRE

A társadalomtudomány jelesei és a pszichológusok is már régen foglalkoznak azzal a kérdéssel: milyen a jó szülő? Mikor jó a szülő? Milyen a jó gyermek? Mikor jó a gyermek stb. A tévében és az újságokban állandóan ébren tartott viták tapasztalatait leszűrve megkísérlem — szerény képességem szerint — összefoglalni: csakugyan, milyen a jó szülő és milyen a jó gyermek, különös tekintettel a nagykorúság előtt álló tinédzserekre.

Tehát jó a szülő, ha nem szól bele gyermeke ügyeibe. Ha nem azt kérdezi, hol csavarogtál egész éjszaka, hanem gyengéden és tapintatosan, csak úgy mellékesen felteszi a kérdést, így: hol sétálgattál az este? Jó a szülő, ha nem ad tanácsot gyermeke pályaválasztásánál, hanem rábízza, mi akar lenni: egyszerű nyugdíjas, vagy világhírű művész. Jó a szülő, ha nem okoz lelki sérülést a „bezzeg" szó használatával és nem kérdezi meg, mire kellett az a 200 forint, amit a jövő embere reggel csent ki apja tárcájából.

Viszont jó a gyermek akkor, ha nem terheli apját ulti közben zavaros, tudományos kérdésekkel, ha nem pont akkor kér segítséget a matekhez, amikor a Fradi éppen 11-eshez jut és nem akkor kezd magnózni, amikor Maigret felügyelő jön, hogy elkápráztasson logikájával. Végül jó a gyermek akkor, ha bizonyítványa végig 5-ös, és nem zavarja puszta létével derék szülei nyugalmát és szórakozását.

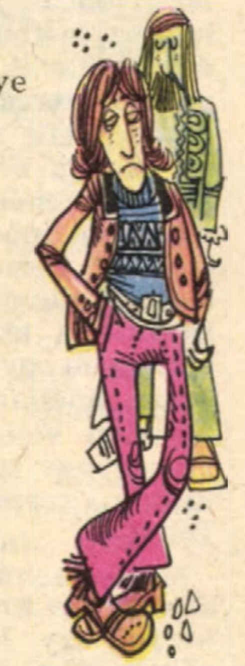
Természetesen vannak másmilyen jó gyermekek is. Egy ilyen tiszteletreméltó jó gyermek megértő magatartása késztetett az alábbi szonett megírására.

Bozontos a séróm, arénált a fater,
s húllt a népnevelő sóder reggel, este,
s én csak köptem, mintha kukacos cseresznye
lenne ez az egész hótt unalmas vaker.

A krapekek nyomták belém az indulót,
a téren, hol mindig kempingelt a buli,
s mert csak üres járat volt nekem a suli,
mondtam: lelkileg én nem bírom a melót!

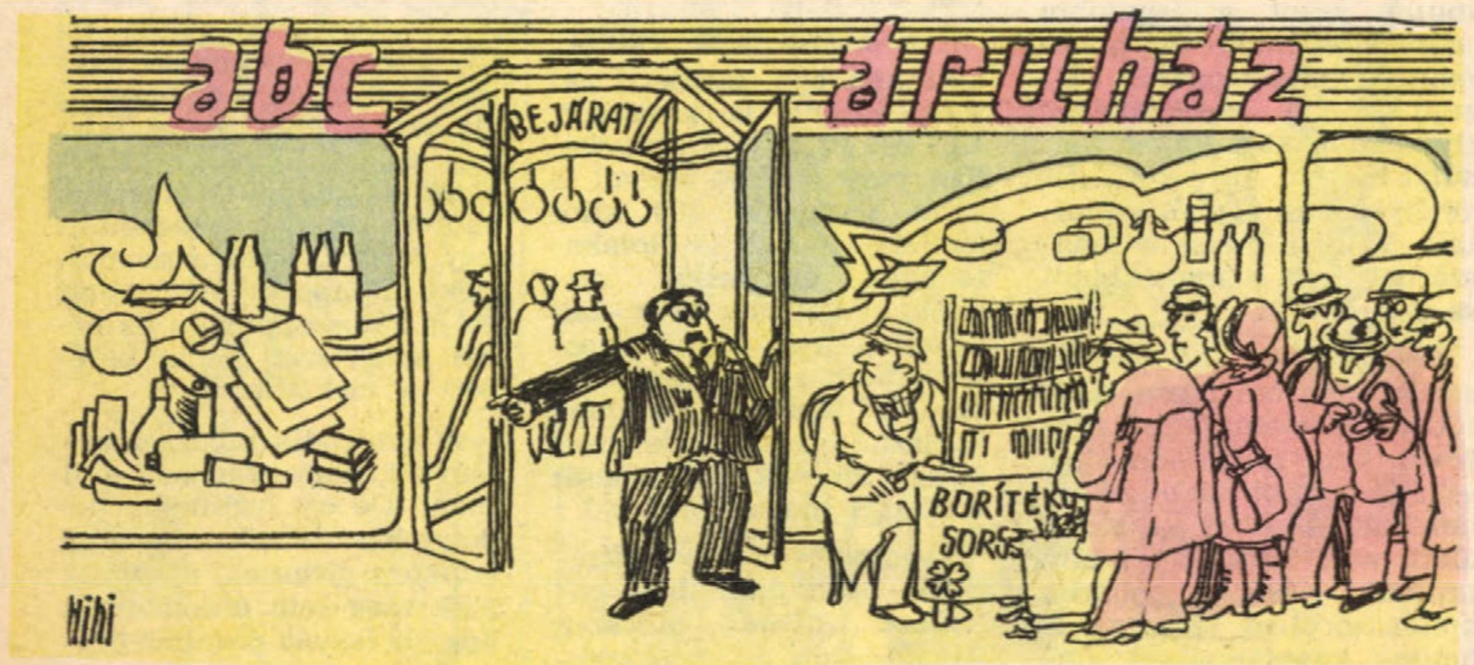
Felszaladt a pumpa a szülőkben ezért.
Naponta cikiztek, nem únva a nótát,
(mit nem tesz az ember egy jó galeriért?)

és mert haláli mód úntam már a mókát,
lenyirattam hajam és röpke ezerért,
béke ügyben vettem egy prima parókát.

Szinetár György

KONKURRENCIA

– Menjen egy kicsit messzebb, mert ingerülten jönnek be hozzánk a vevők...

AZ ÚJ ELNÖK

Hófehérke és a hét törpe — az idők változásához alkalmazkodva — KTSZ-t alapított. Az elnök természetesen Hófehérke lett, akit a korszellemnek megfelelően, Fehér kartársnőnek neveztek. A törpék kitűnően dolgoztak, a KTSZ mesés nyereséggel zárta az éveket, a tagok idilli békében éltek egymással. Aztán egy napon Fehér kartársnő összehívta a tagságot:

— Kartársak! Felettes szervünk úgy döntött, hogy engem áthelyeznek egy másik mesébe. Ezért a KTSZ vezetéséről le kell mondanom. Arra gondoltam, hogy nem hozunk idegenből vezetőt, hanem közületek választunk ki valakit a helyemre...

Hapci nagyot tüsszögött, Morgó csendben káromkodott, Kuka az egészből egy szót sem értett, ezért Szunditól kérdezte, hogy mi van, de ő mélyen aludt. Szendi csendesen sírdogált, Tudor egy szakfolyóiratot böngészett, miközben Vidor — egy rajzszeggel — a székhez szögezte Tudor szakállát.

— A felettes szervekkel egyetértésben arra gondoltam, hogy Tudor kartársat javaslom utódomnak.

— Gyengekezű értelmiségi — mondta Morgó és Hapci egyetértőleg ratüsszentett.

— Kész röhej! — tette hozzá Vidor, mire Tudor fel akart ugrani, de a székhez rajzszögezett szakálla visszarántotta.

— Amit mondtam, csak javaslat — folytatta Hófehérke. — Az évek során bebizonyosodott, hogy valamennyien alkalmasak lennétek a szövetkezet vezetésére. Ha Tudort nem akarjátok, legyen Szendi az elnök.

— Szájtáti! Erélytelen! — kiabált Morgó és Hapci rátüsszentett. Szundi felijedt álmából és tapsolni kezdett.

— Akkor legyen Morgó az elnök — mondta Hófehérke.

— Ne nevettes, Fehér kartársnő, mert cserepes a szám — vihogott Vidor. — Morgó destruktív alak, ennek semmi sem jó! — mondta és Hapci megint csak nagyot tüsszentett.

— Akkor hát legyen Hapci! — javasolta Hófehérke.

— Hapci nem jó — mondta síros hangon Szendi. — Ő mindig influenzás!

— Táppénzcsaló — tette hozzá Morgó.

— Hipochonder — vélte Tudor.

— Mit szólnátok Vidor kartárshoz?

— Pojáca! — kiáltott Morgó és Hapci tüsszentett.

— Legyen akkor Szundi kartárs az elnök.

— Most is alszik — mutatott az elnökjelöltre Morgó és Hapci természetesen helyeslően tüsszögött, Szundi felriadt és lelkesen tapsolni kezdett.

— Akkor már csak Kuka maradt — tárta szét karjait Hófehérke. Mindenki Kukára tekintett, aki elmerülten tanulmányozott egy sétáló legyet. Miután Kuka eddig senki ellen nem emelt szót, nem volt haragosa, egyébként is ő volt az utolsó jelölt.

— Kuka kartárs! — szólalt meg ünnepélyesen Hófehérke. — Úgy látszik a tagság téged tart a legalkalmasabbnak, hogy a mesebeli szövetkezet elnöke legyél. Elvállalod? Akarsz elnök lenni?

Kuka bambán nézett majd megszólalt:

— Én inkább hétfejű sárkány szeretnék lenni... — mondta, majd egyetlen fejével sziszegni kezdett, mert lángot akart fújni.

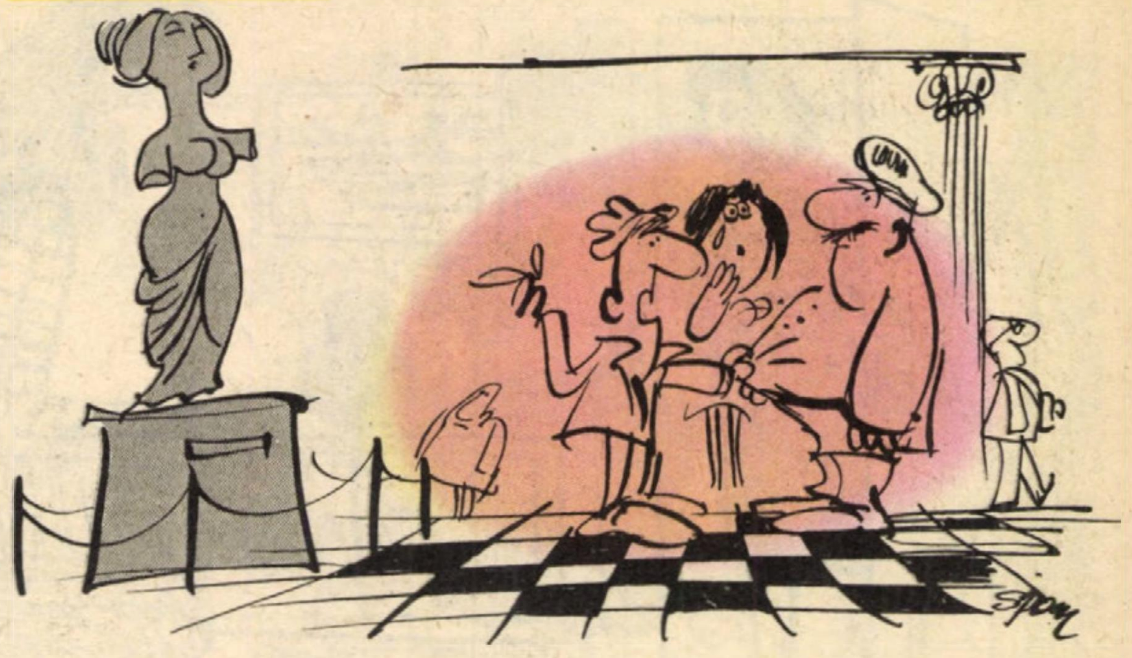
A gyűlés eredménytelenül zárult. Az eddig mesebeli egyetértésben élő törpék gyűlölettel méregették egymást és névtelen levelek írásába kezdtek. Hófehérke felment a Központba, ahol Andersen kartárssal megbeszélte a történteket. Hosszas tárgyalás után végre megszületett a döntés. A törpék elnöke a Piroska és társa cégből a farkas lett, aki nagy étvággyal látott új feladatához...

Ősz Ferenc

MEGKÉRDEZTÜK RAJZOLÓINKAT:

Mi az abszolút műveletlenség?

Sajdik Ferenc:

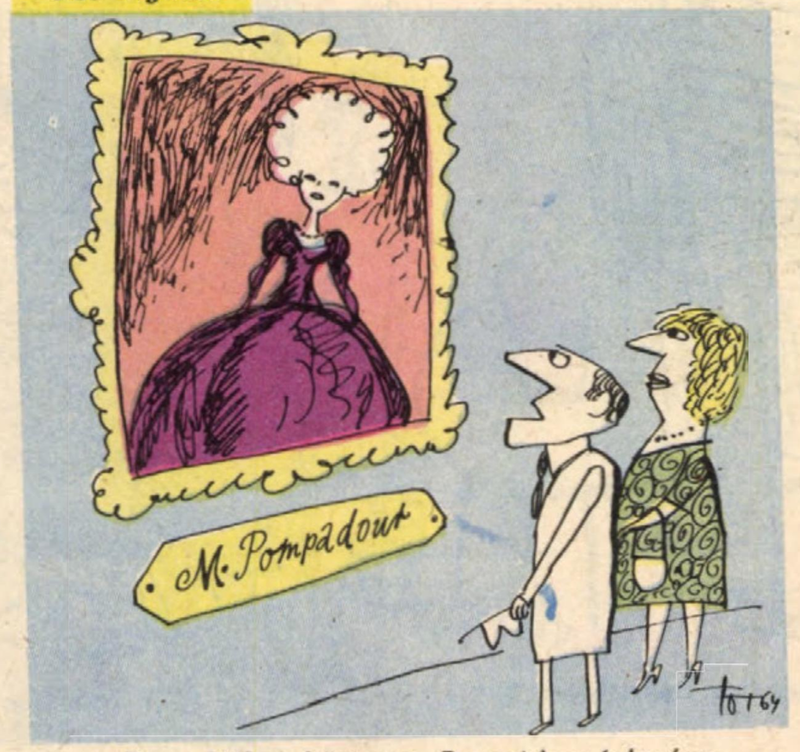
– Esküszöm, hozzá se nyúltunk...!

Lehoczky István:

– Valamilyen íróról elnevezett bableveslest kérek!

Tót Gyula:

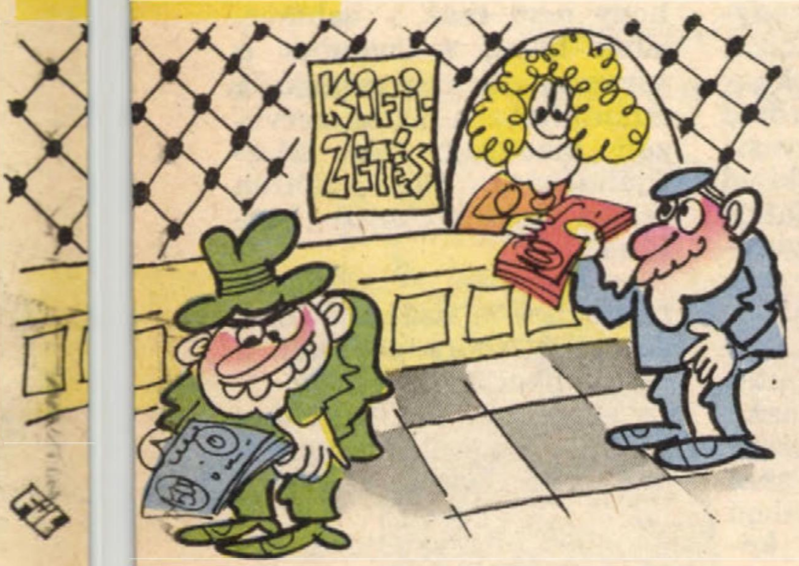
– Ez a hölgy biztosan Pompidou felesége...

Brenner György:

– Ha nincs Courths-Mahler, akkor csak a panaszkönyvet kérem.

Fülöp György:

– Ha valaki csak elsején olvas.

Takács Imre:

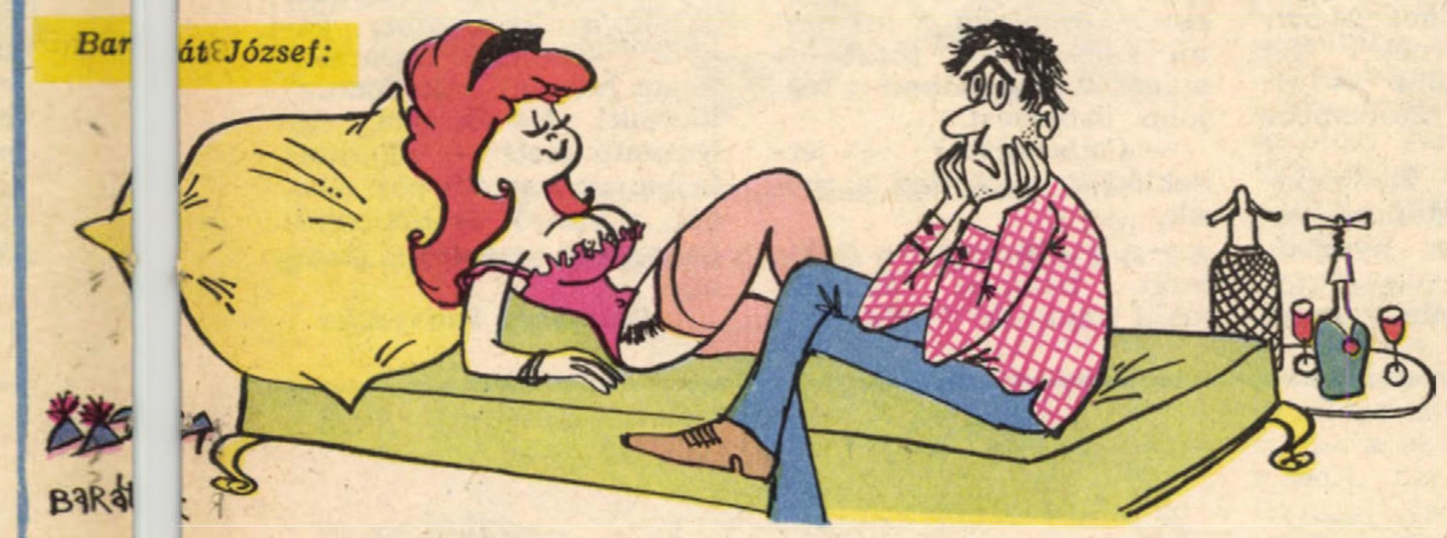
– Mi az, már konyakról is írnak életrajzot?

Balázs-Piri Balázs:

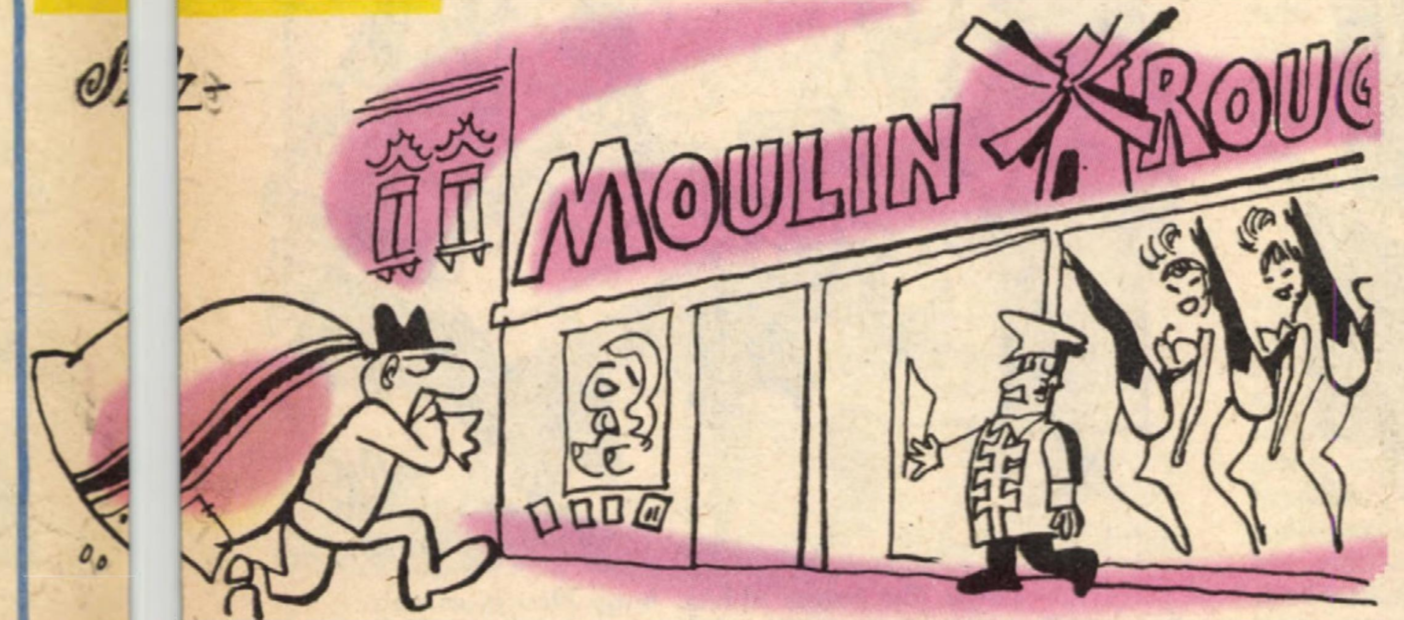
– Ha valaki azt hiszi, hogy Vörösmarty híres cukrász volt...

Barát József:

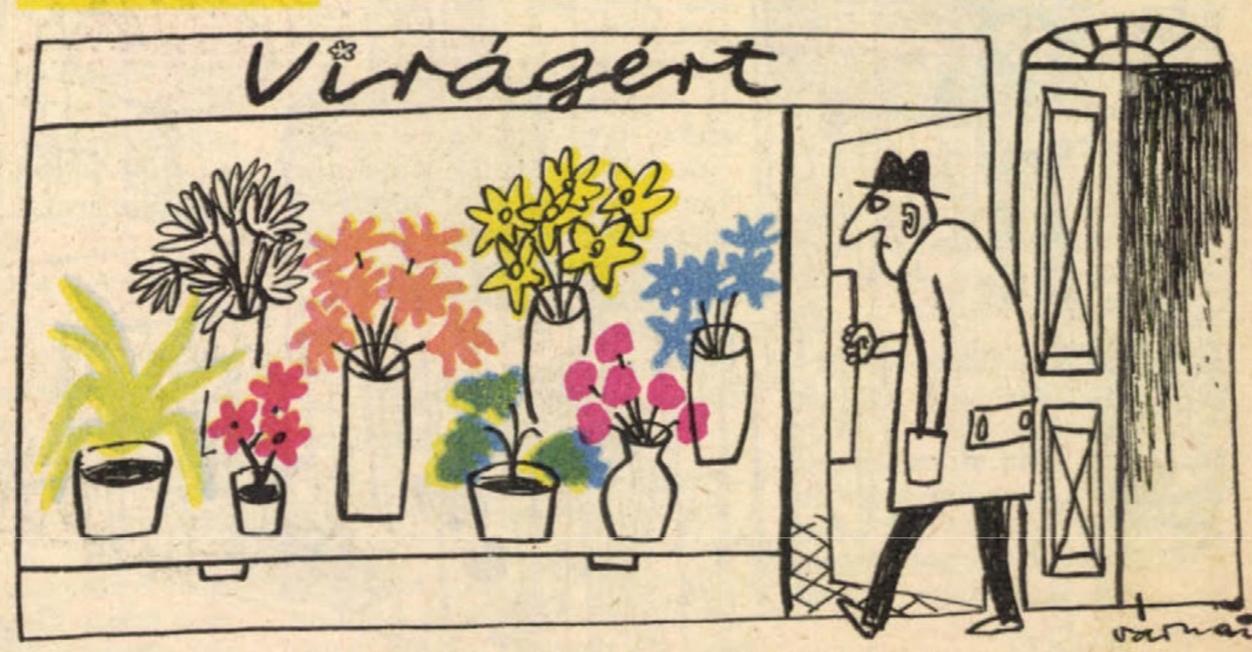
– Kétségbeejtő! Sosem hallott Einsteinről.

Szűr-Szabó József:

– Aki azt hiszi, hogy itt lisztet őrölnek..

Várnai György:

– Ha valaki a „Romlás virágai"-t a virágüzletben akarja megvenni.

ÉRZÉKENYSÉG

– Nem értem, én csak azt mondtam apának, hogy lemegyek a borbélyhoz nyiratkozni és borotválkozni...

SZIGORÚ HÁZMESTER

– Allj! Tehát maga dobálja el a csikkeket a lépcsőházban?!

HÁZASSÁGI HIRDETÉS

Az intim hangulatú, félhomályos „Cvikipuszi" eszpresszóban, elegánsan öltözött fiatalember ült az egyik bokszban. Gomblyukában fehér szegfű virított. Idegesen tekintgetett a bejárat felé, aztán rágyújtott a ki tudja hányadik cigarettára. Alig szívta le az első slukkot, halk, zavart köhécseléssel megállt valaki az asztala előtt:

— Pardon! „Komoly szándék" jeligére?

— Igen — nézett fel a fiatalember, aztán megdöbbenésében majdnem lenyelte a cigarettáját. Egy középkorú, zömök férfi állt előtte, kezében egy szál fehér szegfűt szorongatott.

— Uram, ez nagyon rossz tréfa — mordult rá dühösen a másik. — Tűnjön el, de minél gyorsabban!

— Ne értsen félre. Engedje meg, hogy mindent elmagyarázzak.

— Értem. Esetleg a kedves húga, aki feladta a házassági hirdetést, előbb önt küldte el, hogy tájékozódjék: rendes, megbízható ember vagyok-e? Ön is meg akar győződni arról, hogy nem kalandorral lesz-e dolga a kedves húgának, avagy a lányának?

— Mindenekelőtt engedje meg, hogy bemutatkozzam. Stirpák Sándor vagyok, a Timsó- és Robbanómotorgyár igazgatója.

— Örvendek — biccentett a fiatalember. — Még mindig nem értem, miért adta fel azt a házassági hirdetést.

Stirpák gondterhelten sóhajtott:

— Egy gyár igazgatójának mindent el kell követnie ahhoz, hogy növelhesse a fizikai dolgozók létszámát. Az újságok állás-rovatában annyi munkahelyet kínálnak, hogy a türelmetlen olvasó nem is tudja végigböngészni. A házassági apróhirdetéseket azonban nagyon sokan olvassák.

— Dehát ön munkást keres a gyárába, én viszont egy rendes, csinos menyasszonyt szeretnék. Két malomban őrölünk — figyelmeztette a fiatalember Stirpákot.

A Timsó- és Robbanómotorgyár teljhatalmú vezetője higgadtan, nyugodtan válaszolt:

— Figyeljen rám. Annyi rosszul sikerült házasságról hall ma az ember. Ha most helyettem egy menyasszonyjelölttel találkozott volna, lehet, hogy rokonszenvesnek találja, rövid idő múlva talán el is veszi feleségül, aztán az esküvő után kiderül, hogy a fiatalasszonykának négy gyereke van. S az egyik már nyugdíjazás előtt áll. Aztán jönnek a bonyodalmak, válóper, osztozkodás a bútorokon. Kell az magának? Én viszont egy nagyszerű gyárat ajánlok önnek, ahol boldog lehet. A jelenlegi munkahelyén mennyit keres?

— Havi kétezer forintot.

— Nálunk a timsó-részlegnél meglesz a 2200 forintja, azonfelül a mi üzemi konyhánkon főzik országos viszonylatban a legjobb bablevest.

— Csipetkével? — érdeklődött izgatottan a másik.

— Csipetkével! — válaszolt büszkén Stirpák, majd folytatta: — Ha mindenáron meg akar házasodni, akkor elárulom, hogy nem csak a bablevesünk híres, a lányaink is híresek a szépségükről. Számíthat a szakszervezeti bizottság szép nászajándékára. Nos? Hétfőn reggel hétkor beáll hozzánk?

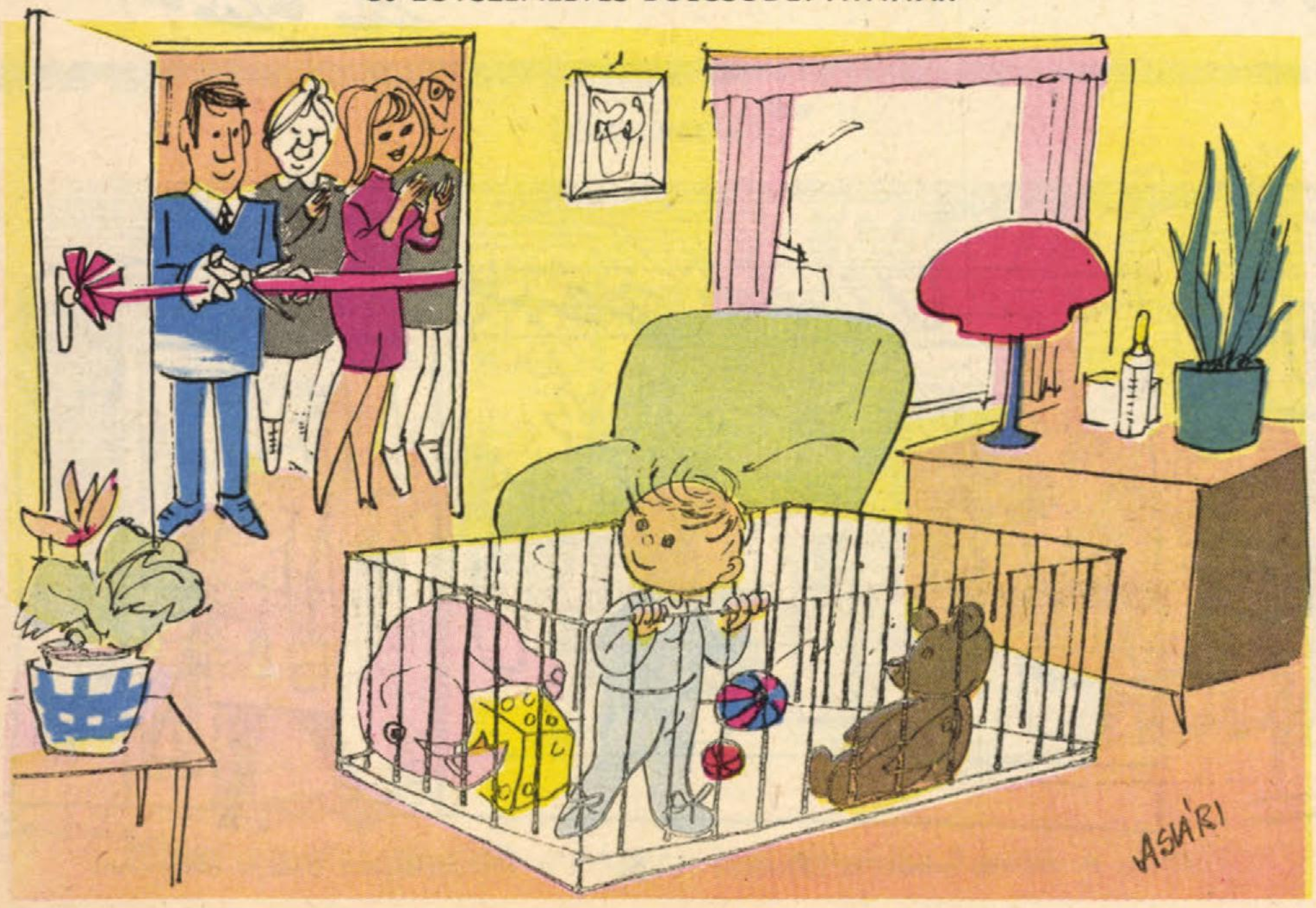
— Rendben. Belépek magukhoz — szánta el magát rövid töprengés után a fiatalember.

— Csapjon a kezembe! — kiáltotta boldogan Stirpák, aztán vette a kalapját.

— Ne haragudjon, de most van még egy randevúm a „Bazsalikom" eszpresszóban. Az illető azt írta a jeligés levelében: „Életerős fiatalember vagyok". Azonnal leszerződtetem hozzánk rakodómunkásnak! Nehéz ma egy igazgató élete — sóhajtotta panaszosan Stirpák Sándor, a Timsó- és Robbanómotorgyár zseniális vezetője.

Galambos Szilveszter

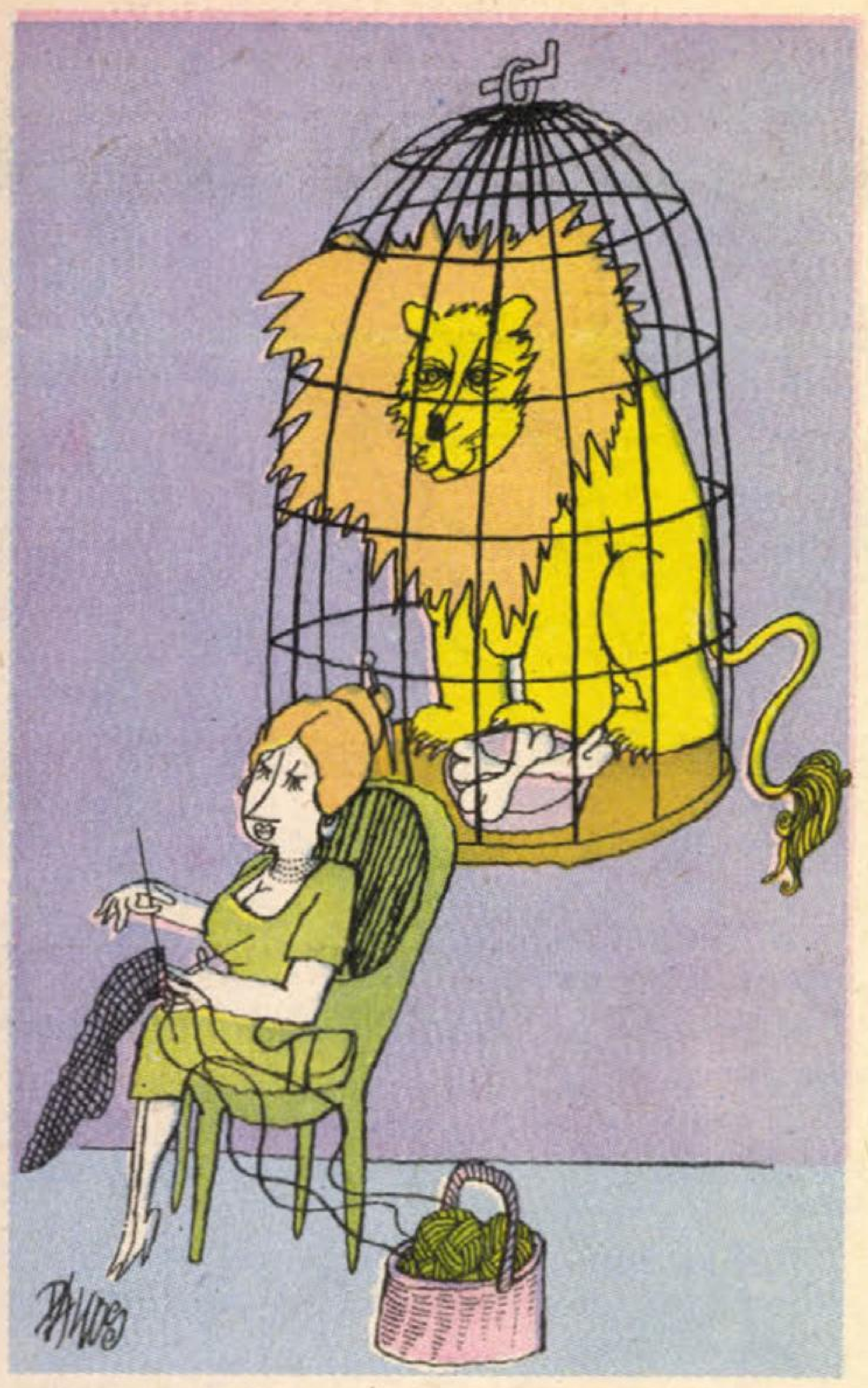
ÚJ EGYSZEMÉLYES BÖLCSŐDÉT AVATTAK

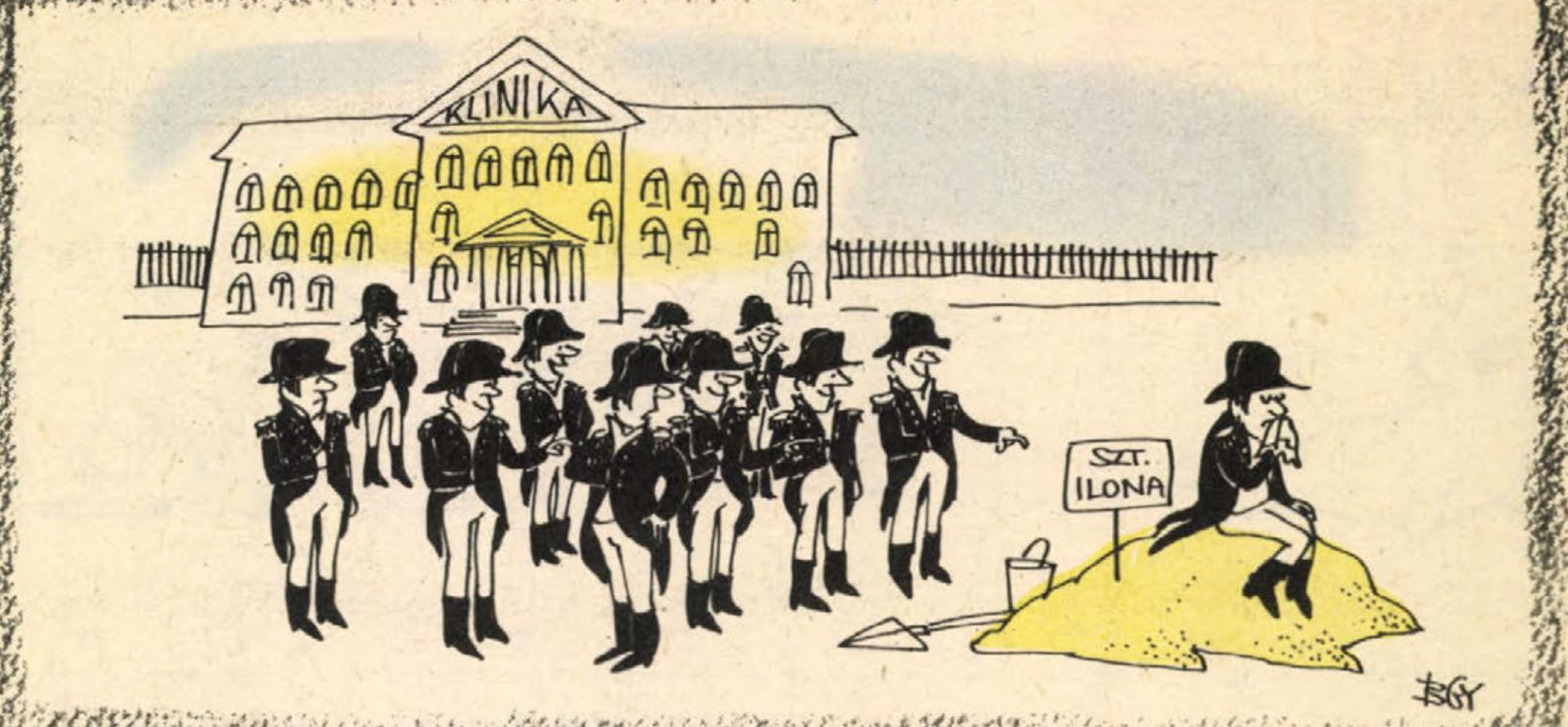

FÜGGELEMSÉRTÉS

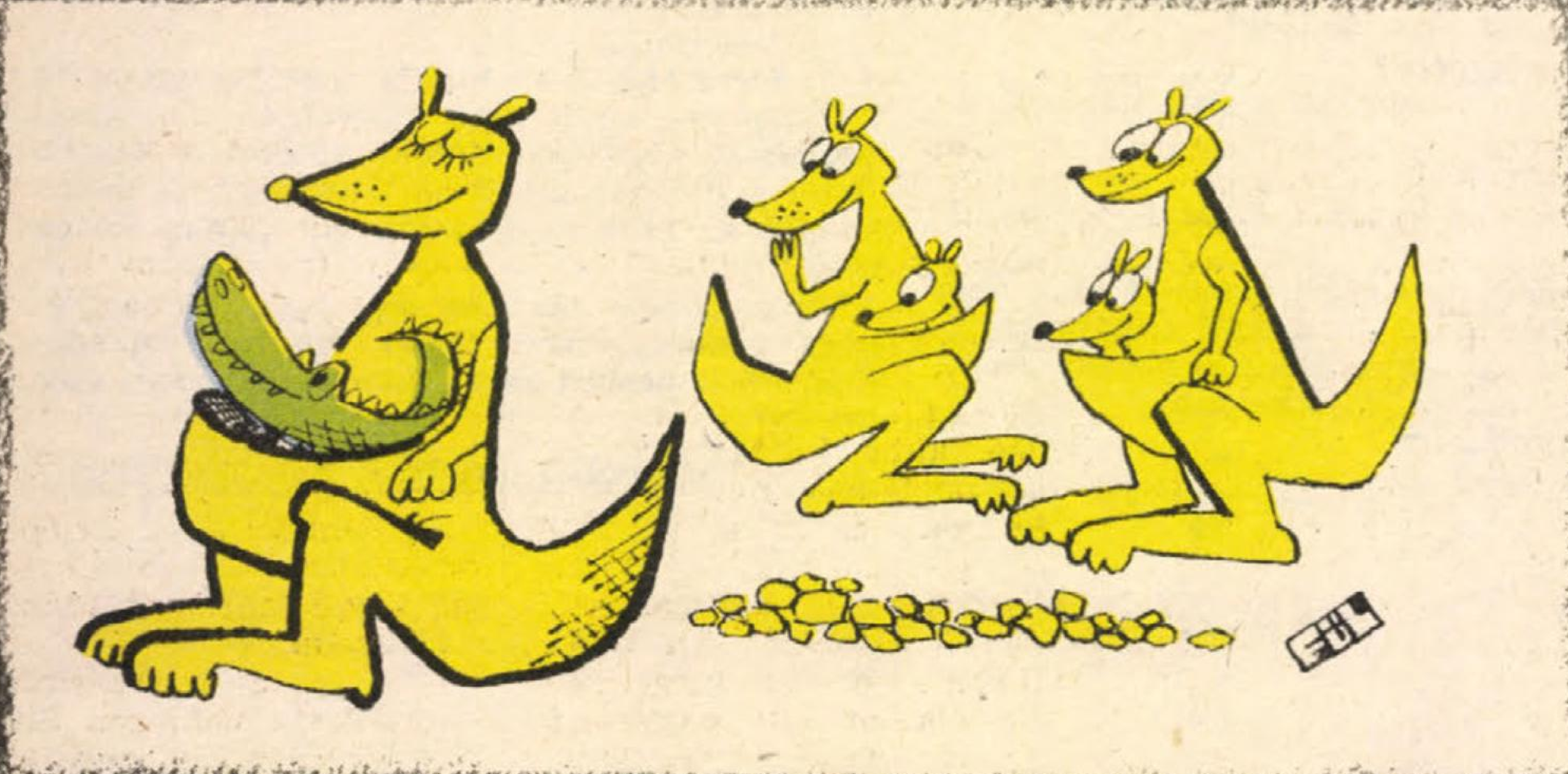
– Hogy jön maga ahhoz, hogy Nizzában nyaraljon, mikor én beértem Alsógöddel?

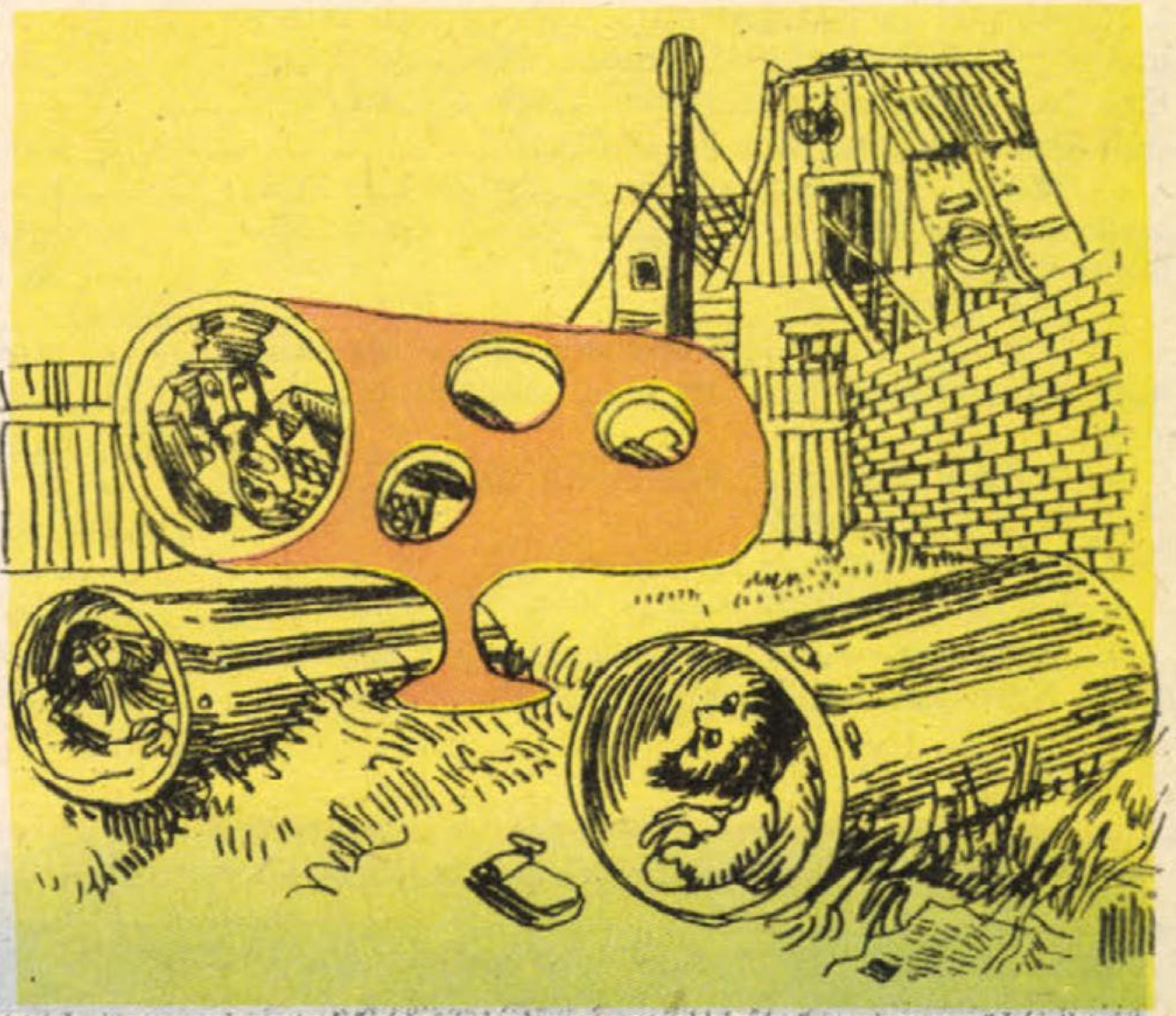

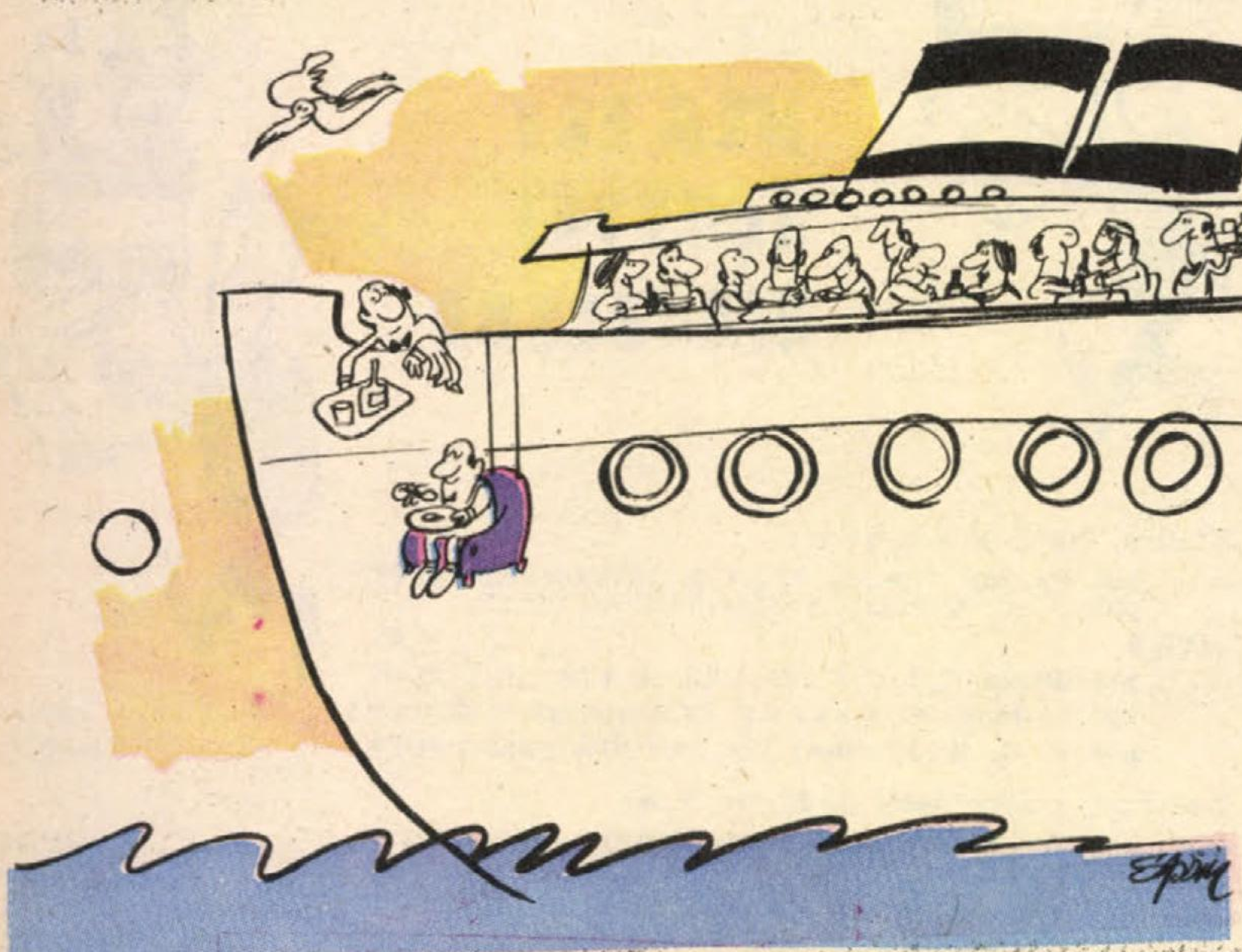

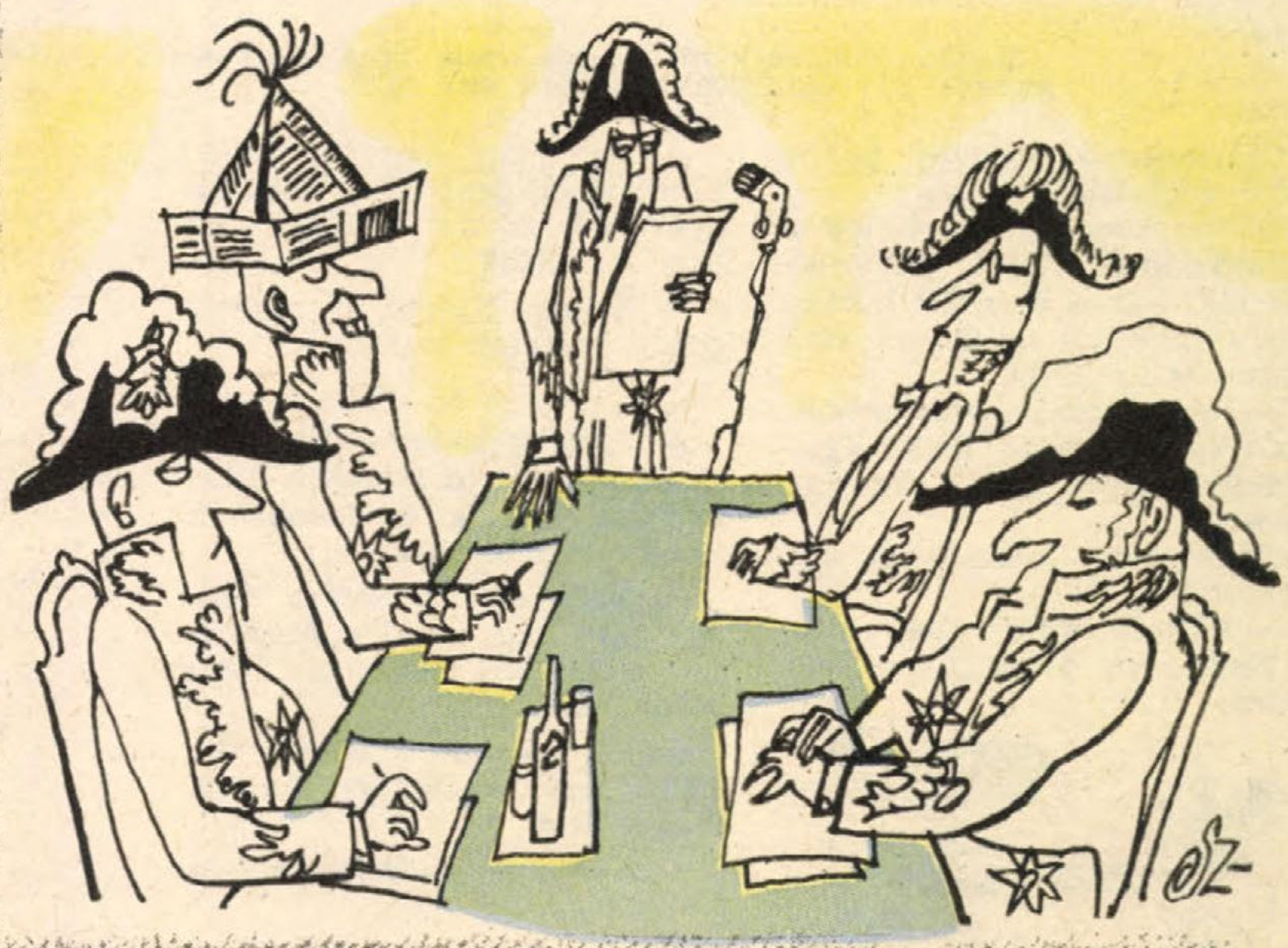
KÜLÖNC

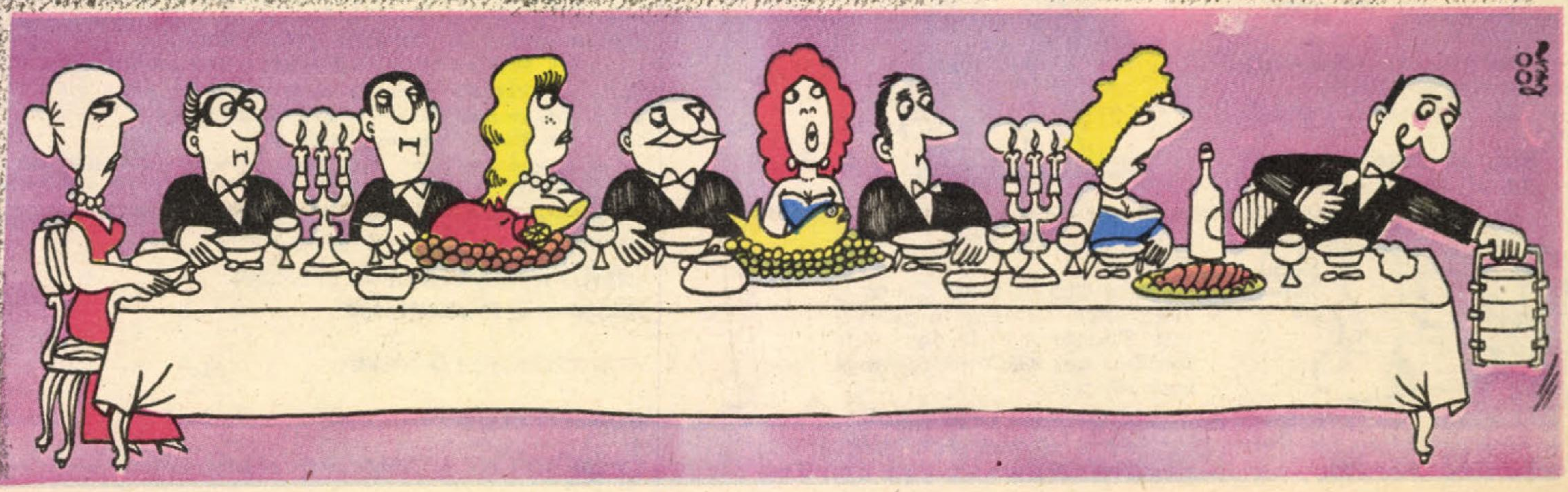
DALLOS, BRENNER, FÜLÖP, HEGEDÜS, SAJDIK, SZŰR-SZABÓ, BALÁZS-PIRI

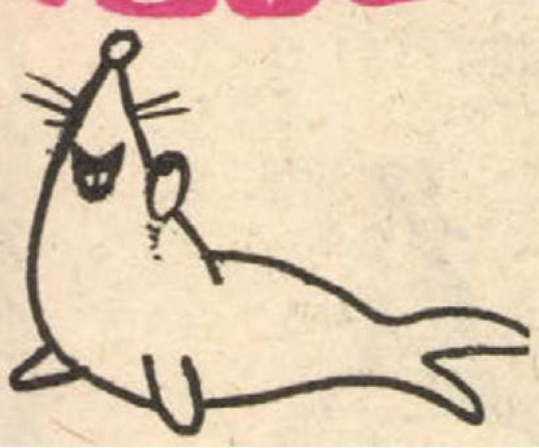

IMPORT HUMOR

HELYEZKEDÉS

(„Sztrsel", Szófia)

KEMOKLIDZE:

ELÉG VOLT

Elég volt ezekből a humoreszkekből! Csak ül az ember, rágja a ceruzáját és fogalma sincs, hogy mi sül ki az egészből. Jó vagy rossz. És ha jó, közlik-e? Elég volt, nem írok többé! Itt van a szomszéd házban a filharmónia karmestere. Ez igen, ez munka! Esténként útrakel, egy-két órát a pálcáját lóbálja, aztán elégedetten hazamegy.

Rögtön el is határoztam: felkeresem. Nincs otthon. A Filharmóniába ment. Megyek utána. Egy teremben rá is akadok. Csak áll, könnyű pálcáját hintáztatja a levegőben.

— Mondja kérem, nincs szüksége egy másodkarmesterre? — fordulok hozzá és látom: lázba jön.

— Dehogy nincs!

— Hát én ezért jöttem volna — és alig hogy kimondom, már meg is ragadja a kezemet.

— Milyen zenekart vezényelt azelőtt?

— Még egyet sem.

A szemei meglepetést tükröznek.

— És milyen hangszeren játszik?

— Semmilyenen. De ennek nincs is jelentősége. Nem zenésznek jelentkezem.

A karmester most már zavarban van.

— De a kottát csak ismeri?

— Miért ismerném?

— És hallotta valaha azt a szót, hogy partitúra?

— Miről van szó?

Az ajtót nézi és lassan a kijárat felé indul. Én utána.

— A kottaállványt azért a dobtól csak meg tudja különböztetni? — próbál tréfálkozni.

— A formájuk fantasztikusan hasonló, de a hangjuk, úgy tudom, már kevésbé.

Meg van rendülve.

— Hallása van?

— Természetesen — felelem —, látja, hogy értem, amit mond.

Megpróbálja összeszedni magát. Hivatalos hangon mondja:

— Hagyja itt a nevét és a címét. Majd alkalomadtán értesítjük, csak ne nyugtalankodjék...

Otthagytam a névkártyámat és már mentem is. Az utcán ért utol. A karomat szorongatva kérdezi:

— Mondja, véletlenül nem ön szokott humoreszkeket írni?

— Véletlenül én.

— Örvendek! — mondja felszabadultan. — Tegnap óta én is írok. Szeretném átképezni magamat. Azt mondják, érdemes. A fenébe ezzel a dirigálással. Napi tizenhat órát gyötri magát az ember. Olvassa el, holnap hozok még...

És a hónom alá dug egy betonfal vastagságú kéziratcsomót. Másik kezében ott van még a karmesteri pálca. Látom, nehezére esik tartani...

(Oroszból fordította Barabás Péter)

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Mottó: „Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új."

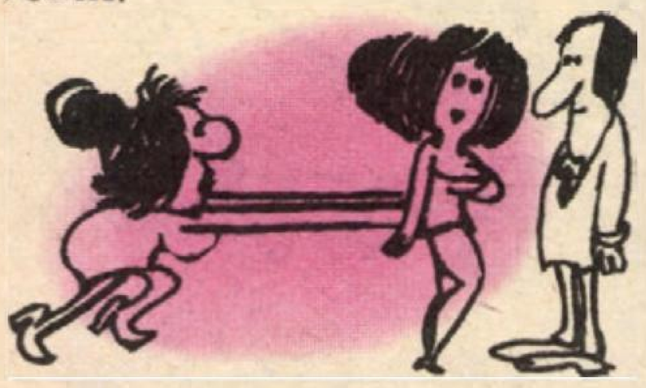
Csáringerné előnyös partit ajánl régi ismerősének:

— Nagyszerű partit tudok a kislányodnak: fiatal, jólkereső mérnök, csinos és saját lakása van s ráadásul halálosan szerelmes is Csillátokba.

— Hát ez csakugyan remek. Csak egy baj van: Csilla egyáltalán nem akar férjhez menni.

Csáringerné lelkesülten ugrik föl:

— Akkor minden stimmel. A férfi sem feleségül akarja venni.

— Nem tudom, milyen pályára adjam a fiam.

— Van valamihez vonzódása?

— Nagy állatbarát.

— Akkor adja mészárosnak.

Az öreg Kajdácsi elérzékenyülve beszél szüleiről.

— Az apám például rendkívül intelligens lélek volt. Mi gyerekek is az intelligenciát tőle örököltük.

— Értem. Szóval ti nagyon sokan voltatok testvérek.

*

A hangverseny szünetében az osztályvezető felesége zenei fölényét akarja az ismerősök körében csillogtatni:

— Nem értem, miért vannak úgy oda, ezzel a Mozarttal. Megírta a Bűvös vadászt s azzal vége.

— De szívem, a Bűvös vadászt nem is Mozart, hanem Weber írta.

— Akkor meg pláne, ha még azt sem!

A tanár magyaráz a felsős srácoknak:

— Az utóbbi húsz évben a világ képe teljesen megváltozott. Tudnátok-e tíz olyat felsorolni, ami két évtizede még nem létezett.

A Gébics fiú jelentkezik.

— Akár harmincat is tudok!

Az egész osztály.

HIRDETÉSEINK

JÓ KIFOGÁS

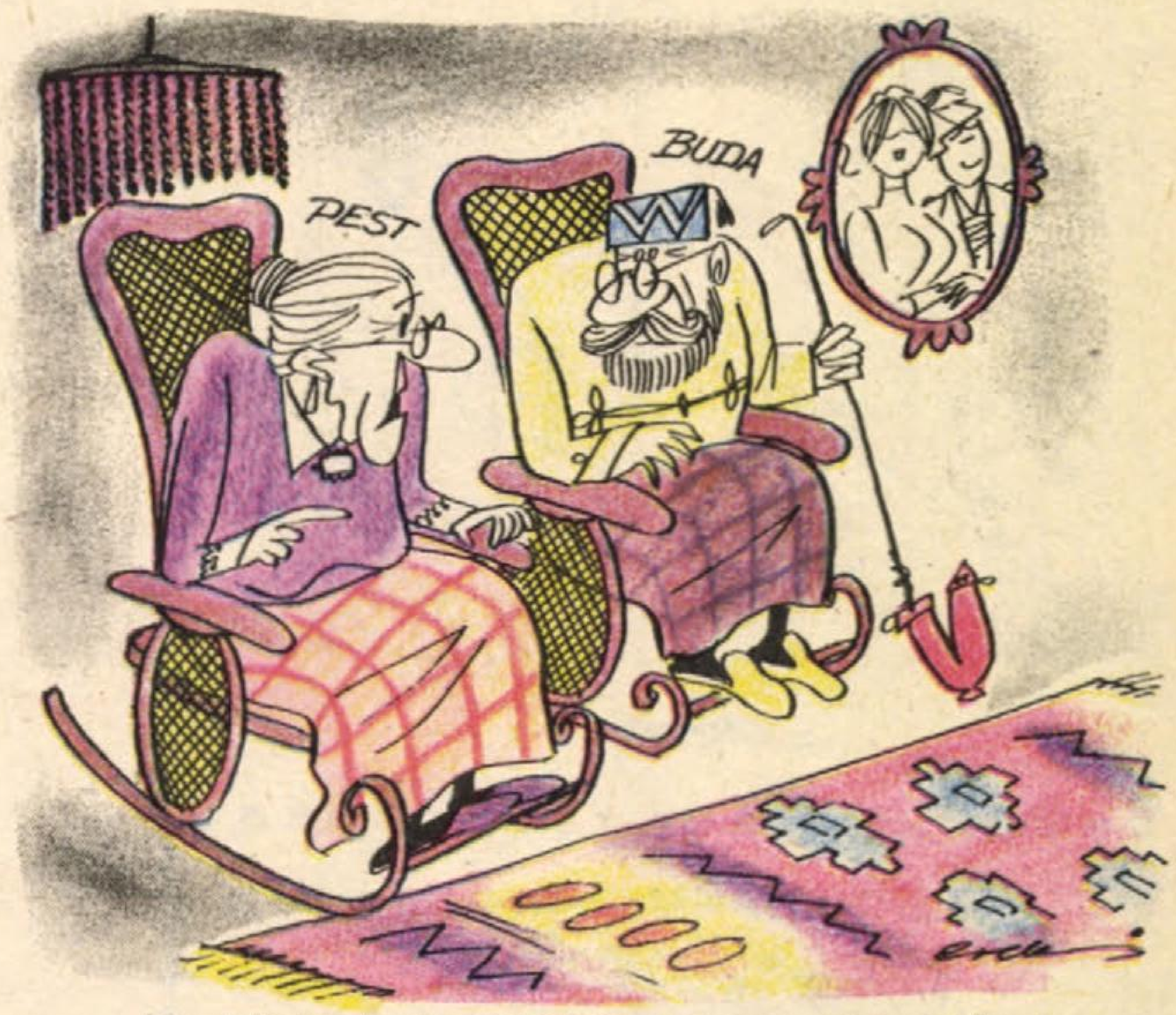

– Ezek a ronda verebek szemetelik tele a várost!

BUDAPEST 100 ÉVES

– Régóta tetszenek várni?

– Ne feledd, hogy 1945-ben egyszer már elváltunk...

ABSZOLÚT RÖVID FILM

HIRDETÉSEINK

SEGÍTSÉG!

A Reader's Digest munkatársa érdekes feliratot észlelt a Los Angeles-i villamoson: *„Analfabéta? Segítünk! Mihelyt ezt a hirdetést elolvasta, írjon sürgősen az alábbi címre...”*

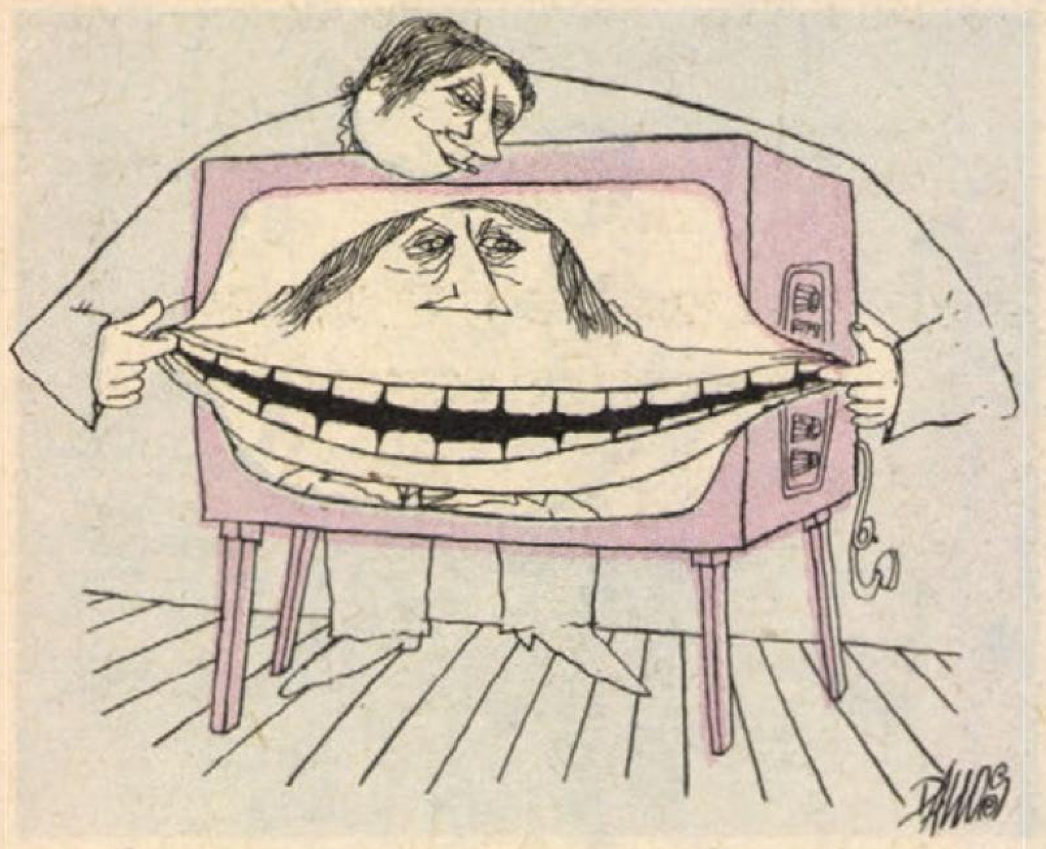
HIRDETÉSEINK

A NAGY ATTRAKCIÓ

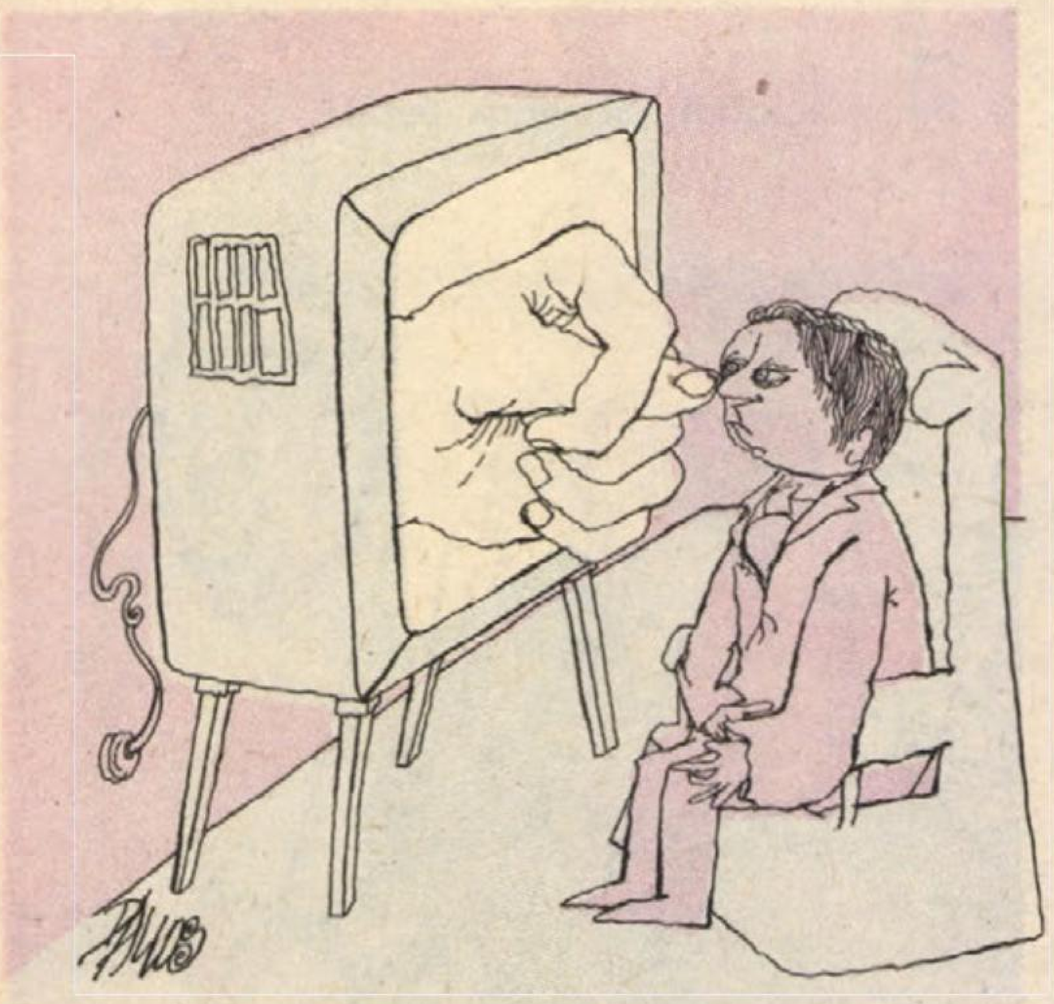

– Csak kihúzzam a holnapi fizetésig!

2 VICC A TÉVÉRŐL

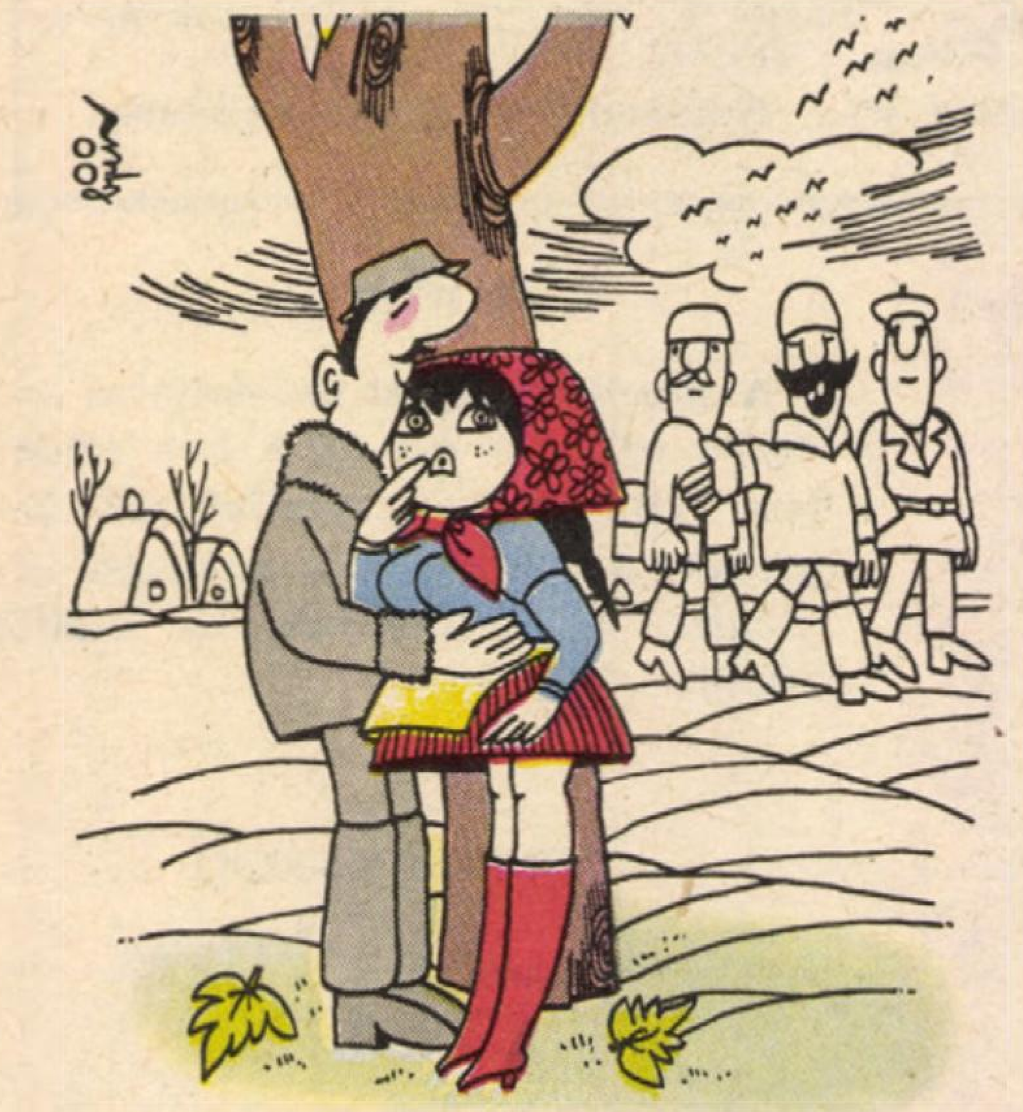

VÍGJÁTÉK

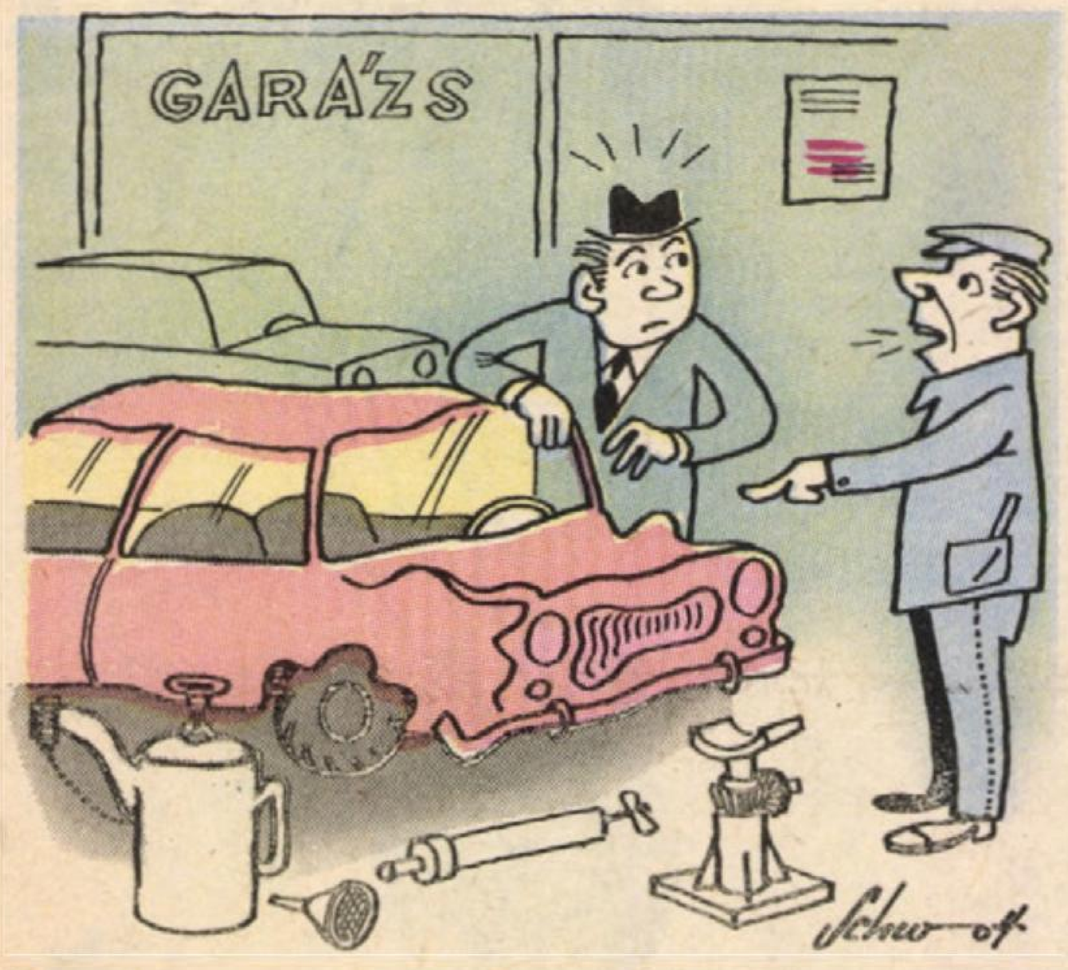
SZÜNNAP

SZEMLE A HATÁRBAN

– Ide pedig kellene egy melegágy...

GARÁZSBAN

– Uram, mi csak az autó mosását vállaljuk. A vasalását nem!

DUHAJ VENDÉG

Harsog a zene a kisvendéglőben. Az egyik vacsorázó vendég egyszercsak magához inti a pincért: „Mondja, kérem, hajlandó a zenekar azt játszani, amit rendelek?" A pincér készségesen felel: „Hogyne, kérem." Mire a vendég: vízszintes 1 és függőleges 44.

Megfejtésül csak ezt a két sort kell beküldeni, kizárólag levelezőlapon, legkésőbb november 13-ig, erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 8. Pf. 53. A megfejtők között háromszor száz forintot sorsolunk ki.

– Mondja, kérem, hajlandó a zenekar azt játszani, amit rendelek?
– Vízszintes 1 — függőleges 44.

VÍZSZINTES: 15. A bibliából ismert hegy. 16. Itt van, ni — népiesen. 17. Közönséges, durva modor (vagy hang) jelzője. 18. Halfajta. 19. Jugoszláviai város Dalmáciában. 20. A Duna egyik jobb oldali mellékfolyója. 22. Az olyan helyre mondjuk, ahol jól érezzük magunkat. 24. Volt ilyen nevű próféta, pápa és válogatott futballista. 26. Hajnali mise. 27. „Kemény kézzel". 29. Z. R. Ü. 30. A német mitológiában jövendőmondó szellemek. 32. Ínséges állapot. 33. Római pénz volt. 35. Nincs haja. 36. O. S. A. 37. Folyó a Szovjetunióban és Csehszlovákiában. 38. ... mankó. 40. Futball-öröm. 41. Régi magyar tánc neve. 44. A hasát sütteti a nappal. 45. Papi méltóság. 46. Szintén. 47. Bőven ömleszt. 48. Kedvelt akváriumi hal. 50. ... öng (céltalanul mászkál). 51. Ide megy, akit tőrbe csaltak. 53. G. T. 55. Sámuel — Angliában. 56. Ezüstfehér színű fémes elem. 57. Angol költő és drámaíró. (1939-ben halt meg). 59. Egykor hatalmas birodalom neve. 62. Világhíres magyar tudós monogrammja. 63. A XIII. században betörtek hazánkba. 65. Igekötő. 66. Az olasz légiforgalmi társaság neve. 68. Modern tánc (vagy már el is avult?). 70. Tiltószó. 71. Nincs rajta domborulat. 72. Szibériai folyó. 74. Közismert trópusi cserje.

FÜGGŐLEGES: 1. Pesti szálloda és aluljáró. 2. Nagy japán város. 3. Büszke kiáltás az ultiban. 4. Fém. 5. Nagy város a Mississippi mellett. 6. Az USA egyik állama. 7. Értelmetlenség, ostobaság — közismert latin szóval. 8. 550 — római számmal. 9. A vasúti biztonságot szolgálják. 10. Az első világháború híres német tábornagya. 11. Nyilván nincs, aki gondját viselje. 12. G. P. 13. Századunk szégyene volt. 14. Német névmás. 19. Folyamok medrét tisztítja. 21. E. A. S. 23. Alig lehet hallani. 25. Bibliai férfinév. 28. Szép virág. 31. Langyos, de németül és fordítva. 34. Arra mondják, ami csak látszólag használ, valójában nem sokat ér. 36. A leggyakrabban emlegetett „kevés férőhelyek" jelzője. 39. Figyelmeztet. 42. Fiatal nőstényszarvas. 43. A téesznek vannak, a szántáshoz. 45. Nem derűsen, nem kedélyesen. 46. Tollal keresi a kenyerét. 49. A drágakőkereskedelem súlyegysége. 52. P. M. 54. Így vezetni súlyos vétség. 58. Német só. 60. Gömbölyded hölgy. 61. Személyes névmás. 64. Psszt! Ne tudja meg senki! 67. Statisztikus dolgozik vele. 69. Fohász. 73. Nyomja a szívet. 75. Tojás — németül.

„AZ ÓVATOSSÁG SOHASEM ÁRT"

című keresztrejtvényünk helyes megfejtése:

Ha megígéri, hogy egyelőre csak a kórház körül furikázunk.

A 100 forintos díjak nyertesei:

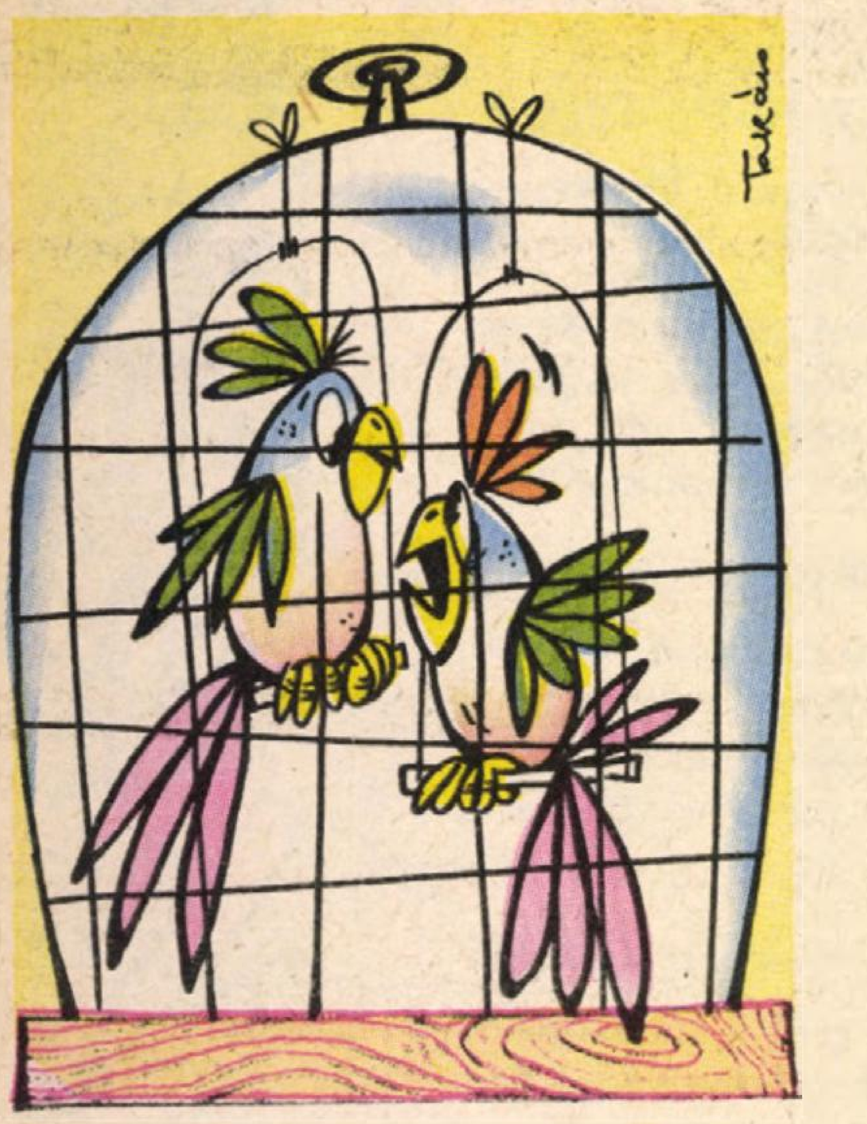
Jenei Zsuzsanna, Debrecen, Simonyi u. 17.

Simor István, Budapest IX., Kinizsi u. 2—6.

Juhász Vilmosné, Eger, Petőfi tér 7.

```
hamegigérihogyegyel
 rovo alázat elemző
cicero edo rosta rr
saszla timea té lee
adi iharos nyertes
knn cu e zetor áh t
aegae evva orditani
k ol krakko kazimir
obsit elfagy y kuno
re borsó dios kazal
hirado  tá
ár bozotos
zavaros r
kt   gz nu
öntudatlan
riado  edo
ü k bajnok
l apolda á
furikázunk
```

ÉRDEKLŐDÉS

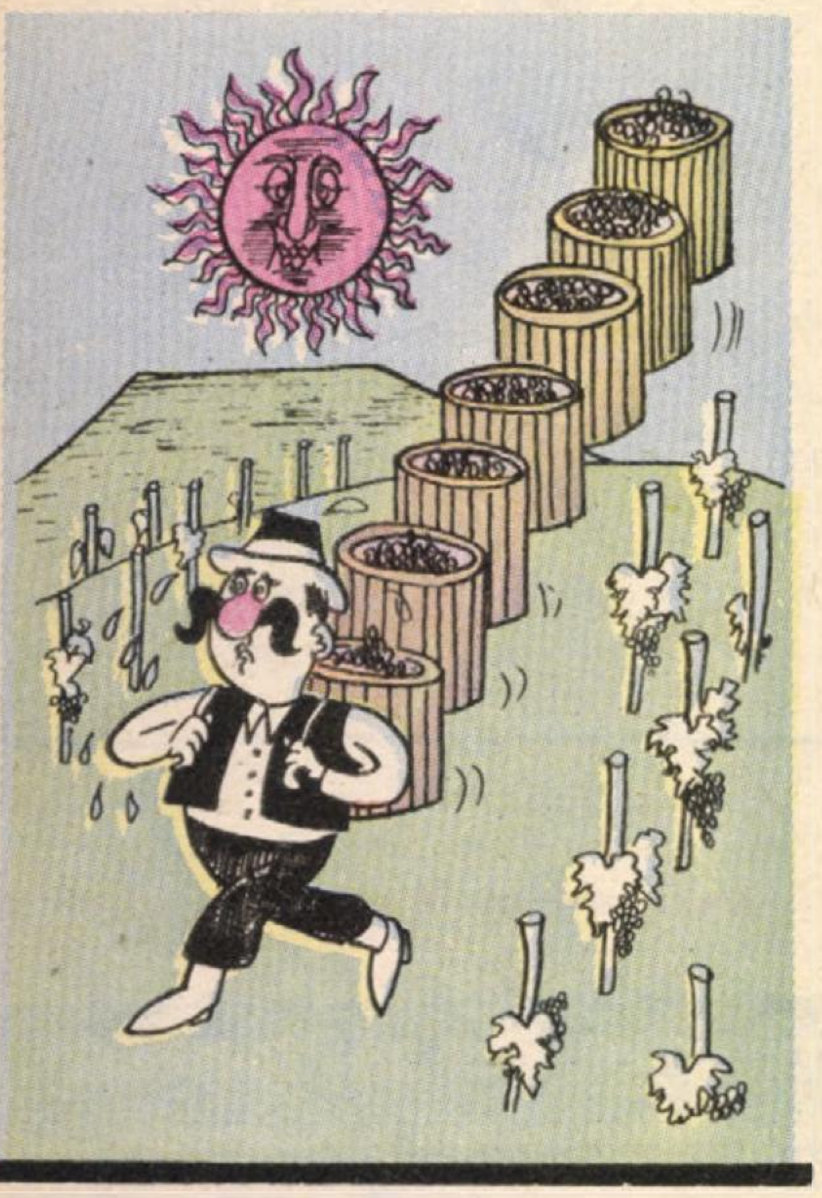
– Te kivetted már az idén a szabadságodat?

MESSIÁS

Egy olvasólevél a „Reader's Digest"-ből.

— Naponta benézek a hanglemezboltba — írja R. B. Watson —, de mindig azt a választ kapom, hogy Händel Messiásának nagylemeze, amelyet hónapokkal ezelőtt rendeltem, még nem érkezett meg. Legutóbb már kifakadtam: „Uram — mondtam a boltvezetőnek —, már hónapok óta várok a Messiásra!" A válasz meglepő volt: „Nem értem a nyugtalanságát, hiszen voltak, akik több ezer évig vártak rá."

HÉTPUTTONYOS

A HÉT HÍREIBŐL

Fülöp György rajzai

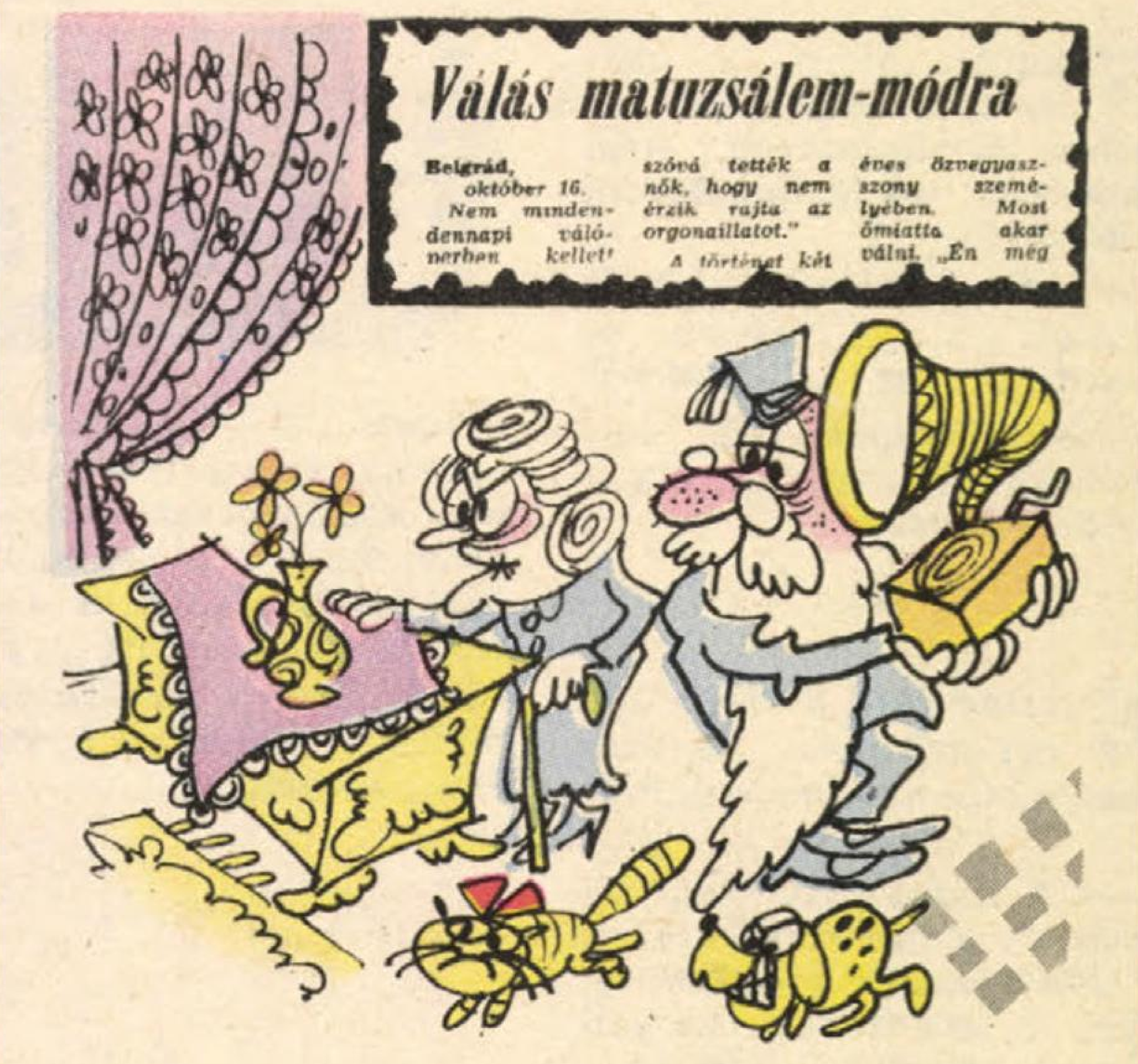
– Gratulálok, végre valami önöknek is sikerült!

– Ma több helyre hivatalos, uram!

– Javítsák meg a letolyót, biztos helyről tudom, hogy ott van Attila koporsója.

– Tiéd az akvárium, enyém a tölcséres gramofon és a hintaszék!

– Az ismert színházi főrendező. Valami régi drámát szeretne kiásni.

– Tudtam, hogy találnak megoldást a Rákóczi úti villamos helyett.

GÖMB

A Free Press jelenti, hogy egy buckinghamshirei bíróság elvetette John Davies, hivatásos mágus vádját. A mester feljelentést tett ismeretlen tettesek ellen, hogy ellopták a jövőbe látó kristálygömbjét. A bíróság a következőképpen indokolta a vád elejtését:

— Ha a kristálygömb valóban alkalmas lett volna a jövőbe látásra, akkor John Daviesnek éppen a kristálygömbben kellett volna észlelnie a lopás veszélyét, így idejében védekezhetett volna ellene, s a lopás nem következhetett volna be. Ha pedig a lopás nem következik be, akkor a gömb téved és fabatkát sem ér. Az a körülmény viszont, hogy John Davies nem észlelte a gömbben a lopás veszélyét, arra vall, hogy a gömb alkalmatlan a jövőbelátásra, tehát nem egyéb filléres üvegholminál, amely már csekély értékénél fogva sem képezheti bírósági ügy tárgyát.

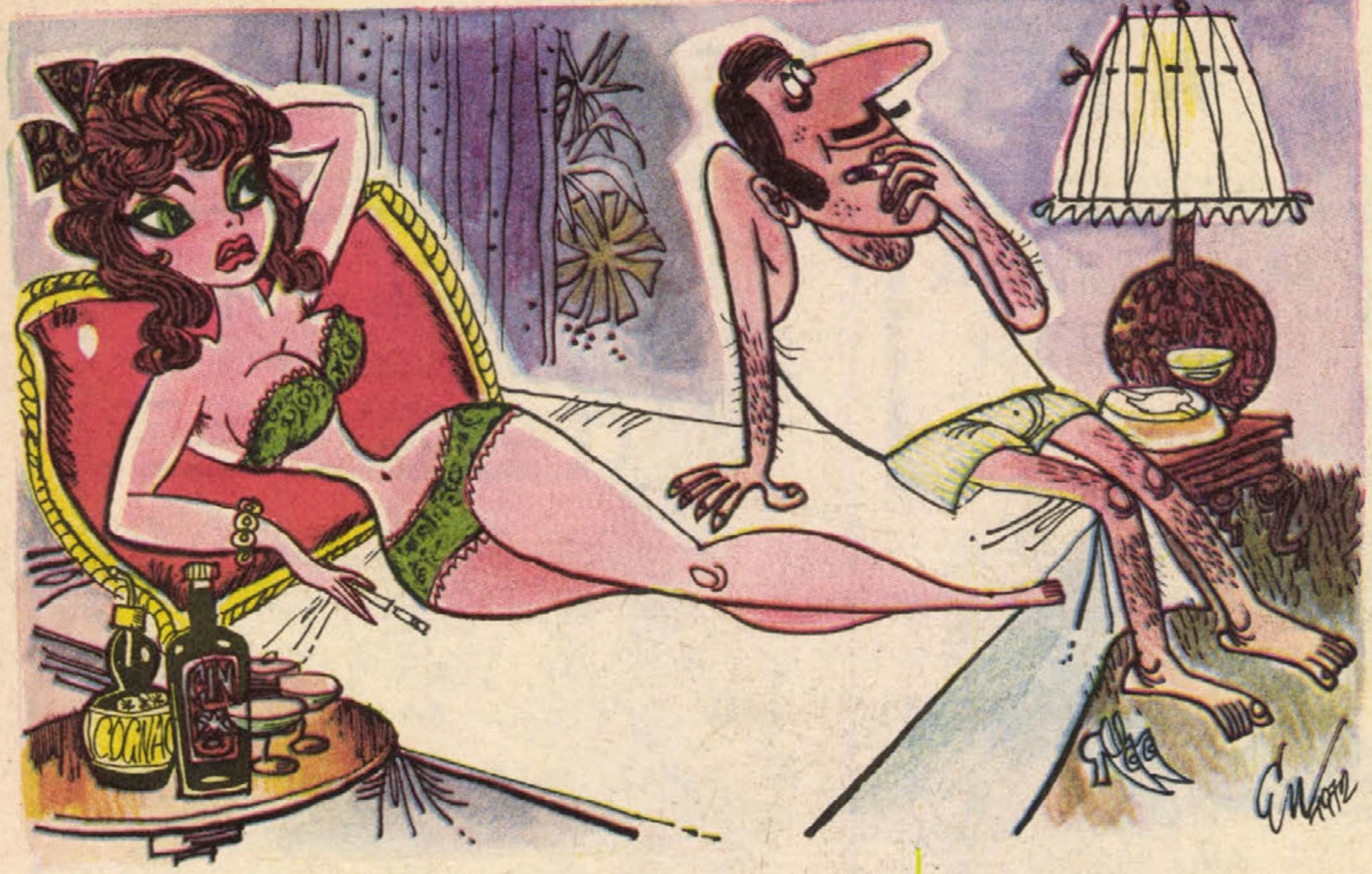
Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László — Szerkesztő: Földes György — Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat — Felelős kiadó: Csollány Ferenc — Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. — Telefon: 335-718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 343-100, •142-220. — Árusítja a Magyar Posta — Készült a Zrínyi Nyomdában. 72.2337/2-45 — Budapest V., Bajcsy-Zsilinszky út 78. — Ofszet rotációs eljárással, Ultraset 72-es gépen. — Felelős vezető: Bolgár Imre vezérigazgató

INDEX: 25.504

A Ludas Matyi levélcíme: Budapest, 8. Pf. 53.

CSALÁDTERVEZÉS

– Az a tervem, hogy otthagyom a családomat . . .

VERSIKÉK

BARÁTNŐK A HARMADIKRÓL

– Az egy kis túlzás, hogy a Manci százzal
csalta meg azt a szegény Jenőt.
– De te is azt mondtad ezelőtt.
– Csak mérgemben túloztam ezt én el.
Nem százzal csalta meg, csak néggyel.
Ellene tehát csak e négy kaland vall:
fűvel-fával és boldog-boldogtalannal.

MOGORVA ÖREGÚR

– Eljössz az Aladár temetésére?
Ezt a délutánt erre kiveszem.
Hiszen ő kollégánk volt elvégre.
– Temetésre? Még a magaméra sem mék
szívesen.

PÁRJÁT RITKÍTÓ REKORD

Ilyen rekord se volt, csak ez egyszer:
Hat feleségét ölte meg egy gengszter!
E csikágói hírt jegyeztem fel itt én,
Hisz ez párját ritkító teljesítmény!

György Ferenc

tribün

Groucho Marx, a harmincas évek felejthetetlen filmkomikusa, most ünnepelte nyolcvankettedik születésnapját.

— Ma is szívesen körülsétálok a golfpályán — mondotta ez alkalomból.

— De a lányok után már csak akkor szaladok, ha a lejtőn vannak!

***

Cassius Clay a soron következő — George Foster elleni — mérkőzéséről:

— A kedves közönség jól teszi, ha a mérkőzés utánra is gondoskodik programról, mert a szorítóban nagyon hamar végzünk. A mérkőzésvezetővel kapcsolatban csak egyetlen igényem van: tudjon tízig számolni.

***

Jorge Calderon, a Bellario középcsatára, minden szombaton névtelen levelet kapott: „Ha nem hagyod abba a labdarúgást, rádgyújtjuk a házat . . .” „Még egy meccs, és vége a dalnak . . .” — és más hasonlóan kedves jelmondatokat. A középcsatár végre elunta, detektívet fogadott az ügy felderítésére. A detektív alapos munkát végzett, kisült, hogy a titokzatos levélíró — Calderon bájos kis menyasszonya.

— Nem akartam, hogy a foci végleg elhódítsa tőlem — zokogta a bánatos ara könnyek között.

Azóta megvolt az esküvő, a hölgy minden vasárnap ott ül a tribünön és Calderon legkisebb hibájáért rémes átkokat zúdít a center fejére. Asszony lett a lányból . . .

***

Az FC Zbrojanska csapata egymás után három vereséget szenvedett, de Alfred Serenski, az edző nem eresztette búnak a fejét.

— Három vereséget könnyen három győzelem követhet — mondta. — Mert a futball már ilyen játék.

Mire az FC Zbrojanska a következő három meccsét is elvesztette. Mert a futball nemcsak ilyen játék. Hanem úgy látszik — olyan is.

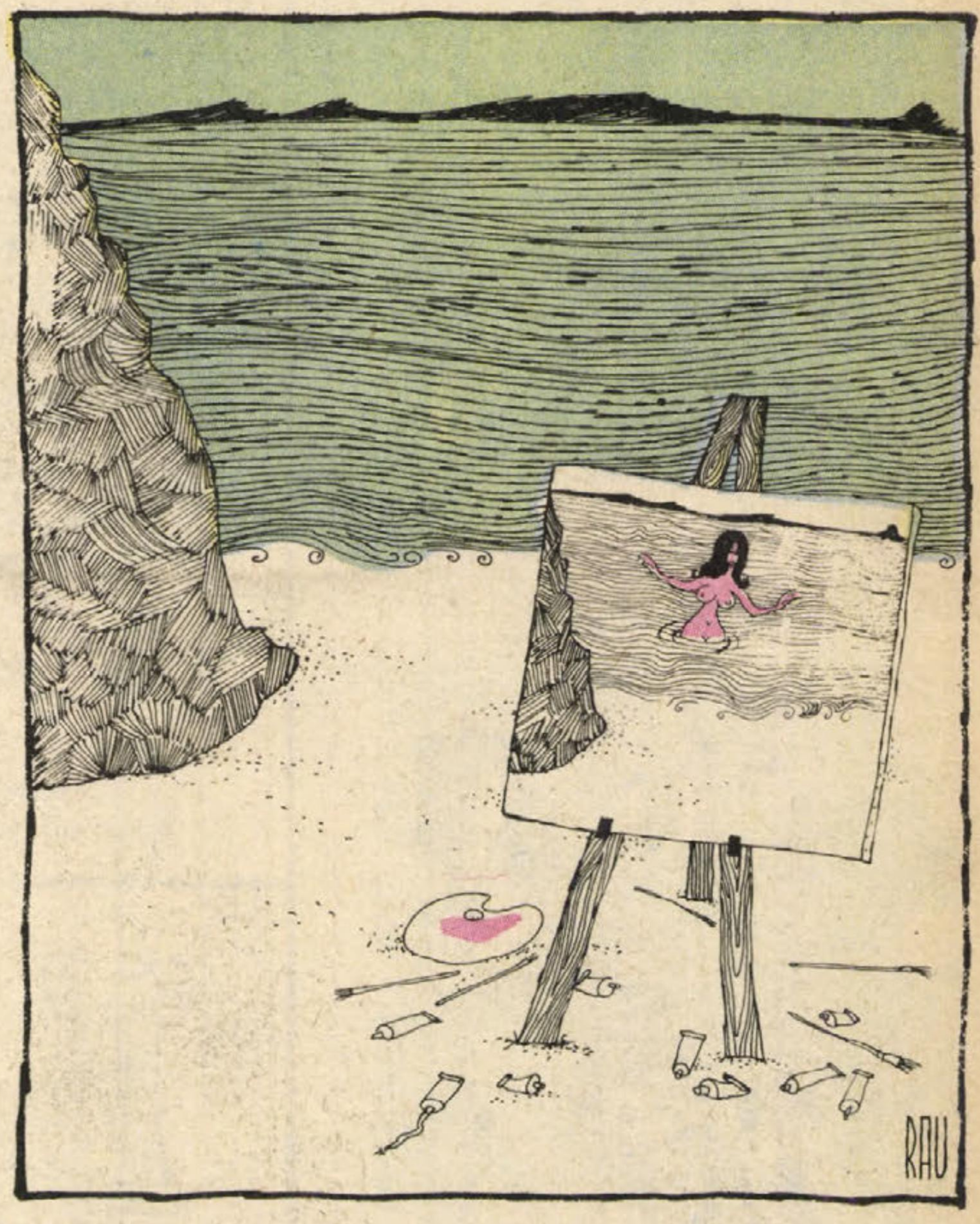
***

Édes és dicső dolog erőt meríteni a gazdag múlt hagyományaiból.

— Egyesületünk most ünnepli fennállásának hetvenedik évfordulóját — emelte poharát Wilt Livingstone, az FC Barrow elnöke. — Ebből hatvanöt a legnyomorúságosabb vergődéssel telt el!

(p. p.)

MEGLEPETÉS

nagy emberek kis történetei — VASORRÚ BÁBA — **nagy emberek kis történetei**

